

Жыве Беларусь!

Народная Газета

Орган Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь

№218 (731) 9 лістапада 1993 г. Аўторак. Выдаецца з кастрычніка 1990 года на беларускай і рускай мовах. Тыраж 500400 экз. Кошт у розніцу — 25 руб.

ФАКС

Вкратце

Совет Министров и Национальный банк Беларуси приняли постановление о кредитовании индивидуального и кооперативного жилищного строительства.

В нем говорится, в частности, что Сбербанк направляет на эти цели в четвертом квартале 1993 года 40 миллиардов рублей из своих ресурсов.

5 ноября, накануне вручения верительных грамот Чрезвычайным и Полномочным Послом Великобритании в Республике Беларусь Джоном Эверардом, его принял первый заместитель министра иностранных дел республики Георгий Таразевич.

Дж.Эверард обратил внимание на то, что в ближайшие месяцы между странами будет подписан ряд соглашений по конкретным направлениям сотрудничества. Планируется также осуществить обмен визитами руководителей разных министерств и ведомств.

Совет представителей Белорусского независимого профсоюза принял обращение к сессии Верховного Совета Республики Беларусь.

В обращении есть требование отставки правительства в полном составе, а также сформирования путем консультаций с демократическими силами правительства народного доверия.

В Бонне между представителями федерального министерства по делам женщин и молодежи Федеративной Республики Германия и Комитетом по делам молодежи при Совете Министров Беларуси подписано коммюнике о двустороннем сотрудничестве в области молодежной политики.

Как отмечается в документе, стороны будут стремиться к расширению контактов и особенно — налаживанию сотрудничества между активистами молодежных движений двух стран.

Госсекретарь США Уоррен Кристофер предупредил, что сотрудничество Украины, Казахстана и Беларуси с Вашингтоном в ликвидации ядерного оружия является условием для их долгосрочного партнерства с США.

Древний Заславль все более приобретает черты духовного центра Беларуси. Еще одно тому подтверждение — объявление его столицей мира Шри Чинмоя.

Имя этого великого философа и проповедника религии, направленной на объединение всех существующих теперь религий, известно сегодня многим.

Гомельское объединение профсоюзов на днях провело встречу с 16 народными депутатами республики.

Цель встречи — передать депутатам предложения и замечания профсоюзов по проекту Конституции и иным законодательным актам.

Около двух десятков офицеров запаса — таков пока "актив" местной организации "Беларускага згуртавання вайскоўцаў", впервые созданной в Витебске.

На учредительном собрании председателем филиала избран член витебской рады БНФ Владимир Плещенко.

С 10 по 13 ноября в Минском республиканском выставочном центре пройдет международный салон "Современная медицина — Чернобылю".

Организатором его выступила выставочная компания "Экспосервис" совместно с Госкомчернобылем, Министерством здравоохранения, Академией наук Беларуси, чернобыльскими организациями России, Украины и Казахстана.

Россия будет приглашена на встречу "большой семерки" в Неаполь.

Встреча руководителей семи наиболее развитых в промышленном отношении стран состоится в начале июля будущего года, указывается в сообщении.

Рисунок Олега ПОПОВА.

А превыше всего — христианские ценности

Белорусский народный фронт совместно с Интернационалом христианской демократии провел в минувшую субботу конференцию "Политические и экономические проблемы Беларуси".

С докладами выступили народные депутаты Беларуси З.Позняк, В.Заблоцкий, В.Голубев, представители ИХД А.Лун, В.Мартенс, М.Баденс. В общей дискуссии приняли участие представители демократических партий и организаций Беларуси и христианско-демократических партий России, Украины, Молдовы, Грузии и Армении.

Михаил ЛУКАШУК.

Еще не вечер?

"Звездой" первого бенефиса в театре им.Якуба Коласа вчера стал народный артист Беларуси Евгений Шипило, отметивший свое пятидесятилетие.

В программе торжества — моноспектакль "Еще не вечер", составленный из сцен, сыгранных актером в лучших постановках театра, а также веселый "капустник", придуманный и поставленный коллегами юбиляра. Возрождая старинную театральную традицию, коллектив с помощью спонсоров предполагает провести в ближайшее время бенефисы народных артистов республики Зинаиды Конопелько и Георгия Дубова.

Сергей БУТКЕВИЧ.

"Народная" в лидерах!

Вот какие данные по подписке на республиканские газеты по состоянию на 1 ноября нам сообщили в Министерстве связи и информатики Беларуси:

"Народная газета"	279723 экз.
"Советская Белоруссия"	120274
"Звязда"	79836
"Белорусская нива"	65115
"Рэспубліка"	52432
"Знамя юности"	49426
"Чырвоная змена"	28283
"7 дней" (еженедельник)	85689

В.Кебичу выражено недоверие

5 ноября состоялось внеочередное заседание Антикризисного комитета, созданного в марте 1992 года с целью защиты государственного суверенитета Беларуси.

Участники заседания, в котором приняли участие представители 39 организаций, единодушно высказали недоверие председателю Антикризисного комитета В.Ф.Кебичу и лишили его этой должности. Кроме того, на заседании были приняты заявления "О необходимости самостоятельной экономической политики Республики Беларусь" и "О патриотическом воспитании в обществе".

США готовы инвестировать белорусскую "оборонку"

В минском Доме офицеров состоялась пресс-конференция, посвященная итогам визита в США делегации Министерства обороны Республики Беларусь и представителей ведущих предприятий оборонной промышленности.

Как сообщалось на ней, около 150 представителей большого и малого бизнеса США изъявили желание участвовать в конкурсе на лучший проект сотрудничества с предприятиями "оборонки" Беларуси в области конверсии.

Вячеслав БУДКЕВИЧ.

Площадь Независимости — это вам не базар, господа...

Минский горисполком утвердил временное положение о площади Независимости.

Согласно ему, на главной площади города разрешается проведение ритуалов и мероприятий, посвященных государственным праздникам, но по-прежнему только с разрешения горисполкома. Допускается также стоянка служебного автотранспорта членов правительства, Верховного Совета и служебных лиц, прибывших по делам в Совет Министров и Мингорсовет.

Александр МОЛЧАНОВ.

В ФРГ, за спецтехникой

В УВД Могилевского облисполкома формируется группа специалистов для отправки в ФРГ за получением спецтехники, необходимой для оснащения местной милиции.

Договоренность о закупке техсредств, которыми пользуется германская полиция, достигнута в результате поездки в ФРГ начальника УВД облисполкома генерала Б.Алданова.

Николай КОМЛЕВ.

Выпуск подготовлен по сообщениям корреспондентов "Народной газеты", агентств ИТАР—ТАСС, Белинформ, Интерфакс, БелаПАН и РИД

Роздум народнага дэпутата Рэспублікі Беларусь

Настае час дзеянняў і расплаты

Зянон ПАЗЬНЯК, народны дэпутат Беларусі

У агульнай дэградацыі наменклатурнай улады на Беларусі і яе правінцыяльнай палітыкі надышоў час, калі крытыка ўжо не мае сэнсу. Яна дастаткова поўна выказана намі два і тры гады назад. Настае час дзеянняў і расплаты. Расплаты грамадства, вядома. Зрэшты расплаты баіцца якраз урад. Адказнасці за поўнае сваё банкруцтва, за ашуканства і "прыхватызацыю", за разрабаванне дзяржаўнай маёмасці і зніжэнне сацыяльнага ўзроўню жыцця, за разбурэнне эканомікі і сельскай гаспадаркі, медыцыны і культуры і самае галоўнае — за свядомы правал фінансава-крэдытнай палітыкі і як вынік — за здраду дзяржаўнасці Беларусі, здраду, прадэманстраваную кіраўніком гэтага ўрада прылюдна і цынічна.

Некаторыя людзі задаюць сабе пытанне, як такое магло здарыцца, каб урад дзяржавы адкрыта выступіў бы супраць незалежнасці гэтай дзяржавы і рыхтаваў бы яе ліквідацыю. У гісторыі няма аналагаў такой сітуацыі. Яшчэ больш здзіўляе пры гэтым пэўная апатыя народа да свайго лёсу, бязглуздыя разважанні часткі інтэлігенцыі, якая ("соль нацыі"), здаецца, нават не разумее, што адбываецца.

Прычыны, на жаль, элементарныя, пра якія ўжо не раз казалі і ад якіх сэрвільнае грамадства не ў сілах пазбавіцца. Новая дзяржава вымагае новай адпаведнай ёй улады і новых людзей у кіраўніцтве.

24—25 жніўня 1991 года дзякуючы стараннямі у першую чаргу Народнага фронту і яго дэпутацкай апазіцыі ў Вярхоўным Савеце Беларусь здабыла незалежнасць. Аднак дзяржава апынулася ў руках тых структур і тых людзей, якія, па-першае, не былі падрыхтаваны для кіравання дзяржавай, па-другое — заўсёды яра выступалі супраць дзяржаўнай незалежнасці Беларусі, супраць нацыянальна-культурнага адраджэння, супраць беларускай мовы, супраць прыватнай уласнасці на зямлю, супраць кардынальных рынкавых рэформ эканомікі. І раптам за адну ноч ім у рукі, як снег на галаву, звалілася незалежная дзяржава, незалежнасць якой яны так ненавідзелі. Ці трэба тлумачыць, што з гэтага павінна было атрымацца праз паўтара-два гады? Ненавіснікі незалежнасці не будуць будаваць незалежную дзяржаву. Людзі, што трымаюць у руках эканоміку, уладу і размяркоўваюць грамадскае багацце, не стануць ствараць рынак уласнікаў. Ненавіснікі мовы не будуць яе ні адраджаць, ні сцвярджаць, ні вывучаць. Бескультурныя не адновяць культуру, бяспамятныя — памяць.

Каб не дапусціць катастрофы, патрэбна было абавязковае палітычнае дзеянне — выбары новага парламента і сфарміраванне новага ўрада, за што адразу з 1991 года і пачаў змагацца Народны фронт. Гэтая прасцейшая арыфметыка, неабходная ўмова аказалася занадта цяжкай для саўковай псіхалогіі дэнацыяналізаванай часткі грамадства (нацыянальна несвядомы чалавек практычна адлучаецца ад палітыкі). Тым не менш мэта магла б быць дасягнута, калі б не дзікі антыправавы, антызаконны акт забароны рэферэндуму аб роспуску Вярхоўнага Савета і нечарговых выбарах. Шляхам узурпацыі наменклатура і Саветы затрымалі за сабой уладу.

У выніку, што і павінна было здарыцца, замест цывілізаванага рынку тавараў стварылі спекулятыўны рынак дэфіцытаў, загналі эканоміку ў тупік разам з народам і гатовыя за выратаванне скуры расплаціцца дзяржавай, якую паважаюць за тавар, за сваю прыватную уласнасць.

Я лічу, што нелегітымны, не адпаведны рэальнаму грамадству, рэальнаму дзяржаўнаму стану Вярхоўны Савет і наменклатурны ўрад выступілі, як і трэба было чакаць, органамі разбурэння дзяржаўнасці Беларусі, яе эканомікі, культурнай і сацыяльнай перспектывы. Пакуль існуюць гэтыя рэліктавыя органы, дзейнічаюць іх функцыянеры і кіраўнікі — разбуральная праца будзе працягвацца і можа скончыцца (што найбольш верагодна) поўным крахам наменклатурнай Рэспублікі Беларусь і яе ў большасці апатычнага, абыякавага да свайго лёсу грамадства.

Тут трэба адзначыць другую прычыну беларускай трагедыі — умовы, у якіх існуюць разбуральныя органы ўлады. Беларускае грамадства моцна хворае. Гісторыя ўсяго XX стагоддзя была тут такой бязлітаснай, асабліва перыяд савецка-бальшавіцкага халакосту і этнацыду, што падарвала ў масе беларусаў здольнасць супраціўляцца злу. (Калізія гэта не новая, успомнім "Сон на кургане" Янкі Купалы.) Гатоўнасць сцярпець любую знявагу, ашуканства, адкрытае рабаванне, насілле магла б незвычайна здзіўляць, калі б не былі вядомыя прычыны такога стану людзей. Сэрвільнасць безаблічнага савецкага кшталту страшнейшая за самую махровую азіятчыну, дзе хоць існуюць азіяцкія метады абароны гонару асобы (помста, кінжал, куля і да т.п.), што карэктуюць паводзіны сэрвільнага чалавека на ўсходні манер.

Разгарніце любую рускамоўную газету на Беларусі. Колькі бруду, колькі памыяў выліваецца на нашу мову, на святое, на культуру, на ўсё беларускае! Якое дзікунства. Як гісторык сведчу — гэтакіх знявагаў не было яшчэ ў нашай гісторыі і такога рабскага маўклівага халуйства. Ні ў адной, нават самай адсталай, самай каланіяльнай азіяцкай краіне немагчыма прачытаць, скажам, такое: "Рагачы бамбула над раздрыпаным каханнем". Вот такой вольный перевод на "матчыну мову" известной арии "Смейся, паяц". Грешно смеяться над тягой людей к родному языку, скажете вы. А, по-моему, грешно требовать преподавать русский язык и литературу на белорусском. Если можно представить перевод Шекспира с языка оригинала на язык межнационального общения бывшего СССР, то перевод Пушкина на суверенный язык нашей республики представить трудно... А представляете, как будут смеяться юные акселераты на геометрии, когда бедный учитель объяснит им, что в свете новых веяний "перпендикуляр" переименуется в "тарчок"? А на анатомии выяснится, что у нас теперь не почки внутри, а "камкі"... Чтобы не пришлось... детишкам из детского садика объяснять, почему Кащей Бессмертный оказался Здыхам Бессмяротным". Такія пячорныя "матэрыялы" друкуе — якое вы думалі б выданне? — прафсаюзная газета "Беларускі час" (гл. нумар ад 23—30 жніўня 1993 г.). Я ўжо не кажу пра камуністычныя газеты. Ці ж гэта паленіка? Ці ж гэта плюралізм? Гэта проста звычайнае дзікунства.

Такое немагчыма ў цывілізаванай Еўропе. Не дазволіць нармальнае выхаванне. А калі б, уявім, нешта падобнае з'явілася — суд над "публіцыстам" быў бы хуткі і строгі, а газета, заплаціўшы штраф, атрымала б апошняе папярэджанне. Я ўжо не кажу пра маральную рэакцыю ў грамадстве. Такое немагчыма таксама нідзе на Усходзе, нават там, дзе няма законаў. "Русскоязычные" "публіцысты" там гэта ўлічваюць і не адважваюцца на знявагі карэннай нацыі. Рускі хам на Беларусі, у грамадстве беззаконня, ведае іншае: куды ні плюнь — вытруцца ды яшчэ пахіхікаюць заадно. Адсутнасць нацыянальнай свядомасці ў грамадстве азначае перш за ўсё адсутнасць нацыянальнай чалавечай годнасці асобы. Без нацыянальнай свядомасці незалежная нацыянальная дзяржава не ствараецца. Нават думкі пра гэта не ўзнікае. Бальшавікі, засцерагаючы свае геапалітычныя інтарэсы, прыклалі шмат намаганняў, каб духоўна разбурыць нашу нацыю, культуру, стварыць бяспамятнае атамізаванае грамадства без традыцый і абавязкаў перад будучыняй. Вынікі іх разбойніцкай дзейнасці мы цяпер перажываем. (Дарэчы, за тры гады дзеяння Закона аб мовах ні адзін член урада не загаварыў па-беларуску.)

Трымаючы ўладу ў такой супольнасці, наменклатура нават не лічыла патрэбным хаваць сваю здрадніцкую змову з расійскімі камуністамі па ліквідацыі нашай незалежнасці і аднаўленні таталітарнага СССР. Аднак... мяцеж праваліўся. У Расіі Ельцын, Гайдар, ліберальныя рэформы, забаронены камуністы і ліквідаваны Саветы. Што рабіць? Каму здавацца? Тым больш што Ельцына беларуская наменклатура ненавідзіць не менш, чым сваю мову і свой дзяржаўны суверэнітэт. Тым часам эканамічныя структуры ўжо не сумяшчальныя — у Расіі развіваюцца рынкавыя рэформы, змяняецца палітычная сістэма. Беларусь жа абрабавалі да ніткі і пакінулі без уласных грошай, без запасных крыніц энергарэсурсаў, без неабходных законаў, з мільярднымі пазыкамі, большасць якіх праедзена, выкарыстана ўрадам не па прызначэнню і раскрадзена. Калі на працягу бліжэйшага месяца-паўтара не будуць знойдзены сродкі, каб разлічыцца з калгасамі, сельская гаспадарка ўпадзе. Настане крах. І гэта ўсё нарабіў той урад, які, выконваючы рашэнні апошняга з'езда КПБ—КПСС, з маніякальнай упартасцю трымаецца за савецкія калгасы, выступаў супраць прыватнай уласнасці на зямлю, які ўжо чатырыкроць сарваў зямельную рэформу ў Беларусі.

Мафіёзная ўлада, што сфарміравалася за два гады пад дахам Рэспублікі Беларусь, не праводзіла ніякай мэтанакіраванай дзяржаўнай палітыкі ў эканоміцы, акрамя палітыкі рабавання ўласнай дзяржавы і спадзявання на пастаўкі газу і нафты з Расіі па нізкіх цэнах. Спадзяваннем прыйшоў канец, а запасных варыянтаў не створана. Становішча такое, што ў бліжэйшыя месяц-два можа спыніцца падача цяпла ў дамы. Ва ўрадзе паніка. Значыць, трэба чакаць, што хутка зноў абвінавацяць ва ўсім суверэнітэт. (Асабліва дрэнны, кажуць, суверэнітэт эстонскі. "Дажыліся", што фіны прыязджаюць у Эстонію прадукты купляць, бо ў Эстоніі іх шмат і танней.) Дарэчы, дарэмна панікуюць ягамосці. Народ жа ўсёроўна сцярпіць. Беларусы так любяць Саўмін, Кебіча, што ім яшчэ і лепш будзе без цяпла.

У гэтай сітуацыі ўраду ўжо даўно трэба было падаваць у адстаўку. Але тыя, што захапілі ўладу ў 1917-м, самі, як вядома, у адстаўку не ходзяць. Могуць быць тры найбольш верагодныя варыянты паводзін збанкрутаваных кіраўнікоў. Першы — гэта прадаўжаць ліквідацыю незалежнасці Беларусі праз падпарадкаванне (аб'яднанне) фінансава-крэдытнай сістэмы нашай краіны грашовай сістэме Расіі. Як ні дзіўна, але гэта ўрадам Кебіча, дарэчы, пры поўнай згодзе сп. Шушкевіча і апатыі грамадства, якраз і ажыццяўляецца. Вядуцца закрытыя перамовы ў Маскве, уносяцца нейкія таемныя папраўкі ў праект пагаднення, прымаюцца капітулянцкія ўмовы і г.д. Адным словам, як казаў адзін міністр гэтага кабінета — сюррэалізм.

(Заканчэнне на 2-й стар.)

Аб адкрыцці трынаццатай сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь дванаццатага склікання

Адкрыццё трынаццатай сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь дванаццатага склікання адбудзецца 9 лістапада 1993 года ў 9 гадзін 30 хвілін у зале пасяджэнняў Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь у Доме Ўрада.

Осторожно, провокация!

Опять двойка...

Валерий ДРОЗДОВ

История с мытарствами шести белорусских водителей, везших из Казахстана на родину честным трудом заработанное зерно, получила неожиданное продолжение. О ней поведала читателям выпущенная после октябрьского мятежа на волю газета "Правда". Известный своими ортодоксально прокоммунистическими настроениями собственный корреспондент Олег Степаненко в очередной раз удостоил внимания известную, по его мнению, "своими националистическими настроениями" "Народную газету".

Вначале автор добросовестнейшим образом, порой слово в слово, излагает суть корреспонденции, что не делает чести любому журналисту и попахивает плагиатом. Далее Степаненко почему-то именует простую корреспонденцию статьей, за что уважаемый профессор Борис Васильевич Стрельцов, ведший у нас курс "Теория и практика партийной советской печати" (вся она в то время была такая), безоговорочно выводил "неудовлетворительно" даже первокурсникам факультета журналистики.

Но суть не в этом, а в том, что товарищ Степаненко, исходя из своего собственного мировоззрения, занялся обыкновенной провокацией. По его мнению, местные национал-сепаратисты (читай — из "Народной газеты") используют данную возмутительную историю для "разрыва связей с Россией". Во дает! Хорошо, что еще не с мировым сообществом или самим господом Богом. Эти связи сегодня уже настолько разорваны, что дальше некуда. Говорить, на наш взгляд, можно только об их восстановлении или налаживании.

На "Народную газету" вешали немало собак. Но подобную, если не изменяет память, впервые. На наш взгляд, обвинение в национал-сепаратизме запоздало этак годика на два. Советский Союз, в котором, по-моему, все еще живет Степаненко, как геополитическая реальность прекратил свое существование в декабре 1991 года. Личный тому свидетель. И сколь ни вырубай осиновые заросли в Беловежской пуще для вбивания кольев вокруг Вискулей — толку не будет. Только неприятности с лесниками наживешь.

Да и сторонников нового политического союза что-то вдруг резко поубавилось. Особенно после того, как Ельцин вспомнил, что самым веским аргументом Наполеона в политических спорах была артиллерия...

Когда человек видит все в красном свете, это очень опасная степень дальтонизма. Она-то и приводит компартийного журналиста к весьма сомнительным выводам. Автор "Народной газеты", мол, "размышлениями своими и заголовком статьи" (!) уводит в сторону. В какую, интересно? Это когда говорит, что "права гражданина Республики Беларусь должны быть надежно защищены"?

"Защищать-то их надо, — важно становясь в позу мэтра, поучает Степаненко, — не от русского народа, а от тех, кто создал в России обстановку беззакония и преступности, пронизавших государственный организм". Мудро, ничего не скажешь. Но при чем тут, извините, русский народ? Товарищ Степаненко, не путайте боб с горохом. Защиту в данной ситуации надо искать "от дурака". Даже если он по национальности трижды русский. Есть такое техническое понятие. На Чернобыльской АЭС для предотвращения аварийной ситуации было четыре такие защиты. В день взрыва они все оказались отключены...

Это что, русский народ грабил наших водителей на дороге, взимал с них поборы и впридачу семь дней держал на таможне? Нет, товарищ Степаненко, это делали преступники, каковые есть в любом государстве. Не надо отождествлять несколько человек с огромным народом. А территорию, занятую таможенной будкой, — со всей Россией. А меня лично представлять как агрессора, посягнувшего на эту будку. А то уже слышится грохот танков Таманской дивизии, разыскивающих меня в микрорайоне Серебрянка, и чеканный шаг полков, распевающих "Недаром помнит вся Россия про день Бородина..." Впрочем, я всегда жалел людей, обиженных Богом, лишившим почему-то их чувства юмора.

Именно вы подобными комментариями стараетесь вбить клин между великими белорусским и русским народами. А если, к примеру, среди таможенников окажется еврей? Следуя вашей логике, нужно кричать об акции мирового сионизма?

Прозрачный намек на создателей в России обстановки беззакония и преступности комментария не требует. Тот же взгляд сквозь призму красного света. История во всем разберется. Но опять же — это дело великого русского народа и великой России. А ни в коем случае не граждан Республики Беларусь, защищать которых вы намерены от сегодняшних руководителей России. Вот тут-то действительно факты опасны вдвойне. Потому что использование их местными коммунистами может в самом деле привести к разрыву и тех хрупких связей, которые имеем.

И еще. Пропаганда наших публикаций в момент подписной кампании — дело неплохое. Но самая массовая республиканская газета, тираж которой в Беларуси в десятки раз больше, чем у "Правды", в такой рекламе не нуждается.

Заканчваецца падпіска на "Народную газету". Не спазніцеся!

Галоўнаму рэдактару "Народнай газеты" І.П.СЯРЭДЗІЧУ

Пад Вашым кіраўніцтвам "Народная газета" можа перастаць быць органам Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь і ператварыцца ў хаўрусніцу пляткароў. Для гэтага патрэбна яшчэ трошкі Вашых бяздумных намаганняў.

Але ж аб гэтым, відавочна, Вам напамінаць не патрэбна. Вы вельмі добра вядзеце справу і без таго. За апошнія гады, як толькі мне вядома, ужо больш за дваццаць грамадзян зварочваліся ў суды каб абараніць свой гонар і годнасць, якую бяссаромна зняважыла "Народная газета". Вось ўжо праўда: калі Вам пленна і ўдумліва працаваць шаноўны спадар Сярэдзіч І.П.?

У чарговы раз газета скацілася да змана чытачоў, выкарыстоўвання яе старонак для Вашых асабістых разборак, ганьбавання Урада Рэспублікі, а таксама майго імя, надрукаваўшы заметку С.Плыткевіча і І.Савосценка "Абарона чэсці ва умовах інфляцыі..."

Аўтары, а разам і "Народная газета", каб пасмакаваць тыя ці іншыя дзеянні Урада (можа Вы хацелі б замест Урада гэта рабіць?), надаць ім якісці тайны характар, выкарысталі той факт, што мая справа аб абароне гонару і годнасці ў народным судзе Маскоўскага раёна г.Мінска была адкладзена разглядам.

Са "шкафамі", шаноўны спадар Сярэдзіч І.П., Вы павялі сябе непрыстойна, не рабіце такой памылкі ў паводзінах з Урадам.

Што датычыцца маей грамадзянскай справы і яе адкладу хачу нагадаць Вам наступнае.

Вам хочацца каб я зняважыў суд. Але ж гэта не па мне. Дапусціць такое ў сілу свайго выхавання я не магу. Аднак Вам вельмі хацелася паказаць мяне такім і газета падрадкавалася, чаго, на маю думку, яна не павінна была рабіць.

Па-першае, судовая справа была адкладзена па прычыне неналежнага інфармавання мяне судом аб дні і часе разгляду справы. Па-другое, каб Вы больш думалі аб асабістай прыстойнасці і павазе да чытачоў, газета надрукавала бы і тое, што Ваш прадстаўнік, адвакат Дударава Н.Б., якой Вы даручылі весці справу ў судзе, была занята ў другім судовым працэсе і не магла ў гэты дзень прадстаўляць Вашы інтарэсы ў судзе Маскоўскага раёна. Суд у сваей пастанове аб адкладзе справы канстатаваў аб гэтым.

Такім чынам, каб я ведаў аб разглядзе маей справы у вызначаны час, нягледзячы на маю занятасць у гэты дзень на сесіі Мінскага абласнога Савета народных дэпутатаў, я ўжо меў бы магчымасць азнаёміцца з "доказамі" Вашай яскравасці, якія Вы ліхаманкава шукаеце.

І апошняе. Няўжо для "Народнай газеты" няма больш важнага, чым Ваша справа? Чым Вы лепшыя за тых грамадзян, якія таксама вядуць сваі справы у судах, але аб гэтым напісаць не могуць? Мяне абурае і тое, што газета фарбуе у чорны колер усіх, калі справа датычыцца Сярэдзіча. Нават судовую уладу, якую сумеснымі намаганнямі ствараем.

Газета, якая клапоціцца аб сваім гонары, паважае такую установу як суд, не напісала б "што пасяджэнне суда, адчуваецца, рыхтавалася пад адпаведную дыктоўку", калі для гэтага няма ніякай падставы.

Які ж Вы пасля гэтага абаронца? Вы самы што ні ёсць нападаючы. Не прамахніцеся!

Прашу гэты адказ надрукаваць на старонках "Народнай газеты".

Г.І.ДАНІЛАЎ,
дэпутат Мінскага абласнога Савета народных дэпутатаў.

АД РЭДАКЦЫІ.
Ліст Г. Данілава друкуецца без стылістычных, арфаграфічных і сінтаксічных правак, у адпаведнасці з арыгіналам аўтара.

Перапіска

А кароль голы!

Не думаў я на гэты раз брацца за пяро, ды абставіны прымушаюць — калі прыйшло пісьмо на маё імя, дык я і павінен на яго адказаць.

Справа народнага суда вызначыць, хто мае рацыю: я ці дзяржсакратар па барацьбе са злачыннасцю і нацыянальнай бяспецы Г.І.Данілаў. Не буду прадугадваць рашэнне, таму што лічу любы "націск" на судовую ўладу справай амаральнай і працізаконнай. Нагадаю толькі чытачам, у чым сутнасць.

Г.Данілаў у прыватнай гутарцы адкрыта сказаў, што Старшыня Вярхоўнага Савета С.Шушкевіч, маўляў, нячысты на руку, вярнуўся з Кітая з мэблевым гарнітурам. Зразумела, многім людзям, незалежна ад іх службовага становішча, уласціва прылгаць, пахваліцца, ашаламіць субяседніка ўзроўнем сваёй інфармаванасці аб уладных людзях. Таму я ў дзевяноста дзевяці працэнтах са ста аднёсся б да такога роду "сенсацыі" памяркоўна — ці мала што можа набалбатаць хвалько? Але, калі размова ідзе пра першую асобу дзяржавы, а "расказчык" — куратар праваахоўных органаў, то я зрабіў тое, што, па майму разуменню, павінен быў зрабіць усякі прыстойны чалавек. Я вырашыў не прыпадабняцца да вясковай старой на прызбе, якая смакуе плёткі "пра начальства", а сумленна сказаў Данілаву, што як рэдактар газеты і народны дэпутат абавязкова ўдакладню яго сцвярджэнне пра "ліхвярства" С.Шушкевіча, таму што надта ж гэта сур'ёзна, каб павыскаляцца і забыцца. Данілаў тады бесклапотна махнуў рукой — правярай, маўляў.

Дык вось, каб непанадна было іншым, я праверыў. Мякка кажучы, схлусіў Генадзь Ільіч. Ніякай "кітайскай шафкі" С.Шушкевіч з Кітая не прывёз.

Наогул кажучы, нікому язык не завяжаш. Таму мне было зусім зразумела, у якую непрыемную справу я ўступаю, публічна выкрываючы высокапастаўленага чыноўніка. Але час ужо нарэшце выкарчоўваць правінцыяльныя норавы, час нарэшце ўказваць некаторым панам, якія зарваліся, на тое, што за свае словы трэба адказваць. Хочаш выдумляць розныя брыдкія анекдоты — далібог, выдумляй. Але тое, што было звычайным для затхлай атмасферы абкамаўскіх калідораў, калі брыдкай плёткай можна было зваліць саперніка і заняць ягоны стол, ніяк не прыдатнае для нармальнай дзяржавы. Хочаш папляткарыць — складай з сябе паўнамоцтвы, станавіся прыватнай асобай і чашы язык на здароўе! Але калі ты надзелены высокімі службовымі паўнамоцтвамі, ажыццяўляеш важныя дзяржаўныя функцыі, а пры гэтым прыпадабняешся да бабкі Фядоры, дык, як кажуць, прабач, пасунься. У Генадзя Ільіча даўно заўважана нетрыманне языка. То ён на ўвесь свет ляпне, што паколькі НАТО не раззбройваецца, дык і Беларусі трэба быць напагатове, то ў танальнасці наведвальніка піўнога павільёна адзавецца аб прэзідэнце Расіі, то яшчэ што-небудзь ляпне. Дзівуюцца замежныя паслы, круцяць галовамі сур'ёзныя назіральнікі, а Генадзь Ільіч у яшчэ большы кураж уваходзіць. Беспакаранасць! Ад яе можа лёгка закружыцца галоўка.

Наогул, балбатлівасць — даволі распаўсюджаная чалавечая якасць. Нават у цывілізаваных краінах здараюцца казусы. Нядаўна адзін амерыканскі генерал, будучы, напэўна, злёгку на падпітку, дазволіў сабе невялічкую плётачку пра прэзідэнта Клінтана. Да генерала аднесліся паблажліва: не ўступалі з ім ні ў дыскусіі, ні ў перапіску, а проста звольнілі ў запас. Расказвай цяпер на сваёй ферме колькі пажадаеш анекдотаў пра прэзідэнта, але калі ты знаходзішся на службе, дык будзь ласкавы сачыць за сваім бядовым язычком.

Як я пераканаўся, Г.Данілаў працягвае сумяшчаць прыемнае з карысным. Ён кіруе праваахоўнымі органамі і распускае небыліцы, у тым ліку і пра вышэйшую службовую асобу краіны. Грамадзяне беларусы, ну няўжо мы нейкія высеўкі на чалавечым полі, што вымушаны мірыцца з такімі агіднасцямі?! Няўжо ўсё, што адбываецца вакол нас, нічому не вучыць і мы будзем мірыцца з тым, што ў Доме ўрада на адказных пасадах знаходзяцца аматары пачасаць языкі, людзі, якія не жадаюць адказваць за свае словы? Ды ўсім нам грош цана, калі такія вось чалавечкі будуць і надалей вызначаць твар нашага ўрада, камандаваць нашымі генераламі і цягаць па судах тых, хто, як андэрсэнаўскі хлопчык, гаворыць уголас: "А кароль голы!"

Адкрыйце любую газету. Валасы дыба становяцца — там забілі, там абрабавалі, там прысвоілі тое, што яшчэ не раскралі. У нашай маленькай рэспубліцы, дзе яшчэ зусім нядаўна нават начныя вуліцы выглядалі аазісам спакою, бацькам сёння страшна за сваіх дзяцей. Што, нельга навесці парадак? Можна, зразумела. Але для гэтага адпаведным таварышам, і перш за ўсё ўрадавага ўзроўню, трэба працаваць, арганізоўваць справу так, каб сілы правапарадку дзейнічалі сумленна і самаадданна. А што мы бачым? Адкрыўся "другі фронт". Дзяржсакратарыят на чале з Данілавым "ваюе" з міністрам унутраных спраў, кіраўніцтва МУС шмат часу траціць на "разборкі". Замест дапамогі ў барацьбе са злачыннасцю адно псаванне нерваў?

Дзяржсакратар уявіў сябе буйным палітыкам. Не без ягонага ўдзелу тэрмінова фарміруюцца новыя структуры, у складзе Саўміна, можна сказаць, паяўляюцца свае "сілавыя" ведамствы. З кім яны збіраюцца змагацца? Няўжо ахова наменклатурных чыноўнікаў важнейшая за ахову ўсяго народа рэспублікі?

Які, як кажуць, поп, такі і прыход. Падначаленыя Данілава таксама замест сваіх прамых абавязкаў пачынаюць гуляць у вялікую палітыку. Намеснік дзяржсакратара В.Паўлаў дазваляе сабе прысутнічаць на мерапрыемствах і сядзець у прэзідыуме побач з такімі асобамі, як Макашоў. Ці ж гэта не выклік ураду Расіі, ці ж гэта не правіннасць, якой трэба даць юрыдычную ацэнку? Ці ж мы павінны мірыцца з тым, што ў дзяржсакратарыяце працуюць людзі з такімі крайнімі палітычнымі поглядамі? Гэта не пустое пытанне. Добра вядома, што менавіта з апарату тав. Данілава зрабілі крок у "вялікую палітыку" фігуры накшталт Гайдукевіча, які заплямiў сябе сувязямі з такімі рэакцыйнымі дзеячамі, як Алксніс. З апарату Данілава пайшоў на "павышэнне" работнік, вядомы сваімі зваротамі да Хасбулатава аб прыняцці Беларусі "пад крыло". Зразумела, мяне яшчэ раз можна пацягнуць у суд за "паклёп", але немагчыма пераканаць, што ўсе гэтыя правакацыйныя, ды і, не пабаюся вымавіць, антыдзяржаўныя дзеянні былі ажыццёўлены без "візы" патрона. А адсюль вынікае — дзяржсакратарыят стаў штабам правядзення палітыкі, якая ўбівае клін паміж дзвюма суверэннымі дзяржавамі, Расіяй і Беларуссю. Відавочна, што расійскае кіраўніцтва не можа гэтага не заўважаць, не можа не даваць ацэнку адкрытым выпадам супраць сваёй унутранай і знешняй палітыкі.

Пра якое ж раўнапраўнае супрацоўніцтва, пра якую эканамічную дапамогу з боку Расіі можам мы думаць, калі ў Маскве добра вядома пра тое, што ў Савеце Міністраў ёсць група людзей, якія распрацоўваюць і ажыццяўляюць адкрыта антырасійскую палітыку?

Дробныя інтрыгі, плёткі і абгаворы заўсёды былі часткай жыцця нашых нядаўніх партыйных "апаратаў". Але сёння ўвесь гэты хлам перашкаджае, становіцца тормазам. Зразумела, ёсць нямала людзей, якія змаглі пазбавіцца гэтага. Сёння яны разумеюць, у якім цяжкім становішчы апынулася наша дзяржава, стараючыся на сваіх участках работы зрабіць усё, каб спыніць эканамічную катастрофу, забяспечыць рытмічную работу заводаў, правесці нармальную зімоўку ў сельскай гаспадарцы, абагрэць зімой нашы гарады. Але ёсць людзі, якія ўжо не ўмеюць змяніць натуру, адарваліся ад жыцця, мяркуюць, што ўсё вышэйпералічанае можна падмяніць плёткамі, дэмагогіяй, дробным палітыканствам. На жаль, да такіх дзеячаў, як я ўпэўніўся, адносіцца Г.І.Данілаў. Да канкрэтнай работы ў яго, мяркуючы па ўсім, не даходзяць рукі. Празмерна разбухлая армія задыхаецца ад праблем. Злачыннасць захліствае гарады і вёскі. Карупцыя раз'ядае дзяржаўны арганізм. Чалавек, у чые службовыя абавязкі ўваходзіць кантроль за ўсімі гэтымі працэсамі, падмяняе работу словамі, аб якіх потым даводзіцца шкадаваць, і палітыканствам. У Мінскім абкаме партыі, дзе таварыш Данілаў доўга працаваў на адказных пастах, магчыма, гэтых якасцей хапала з лішкам. У дзяржаве, якая апынулася да таго ж у вельмі складаным становішчы, гэтыя якасці недапушчальныя. Мне прыходзяць лісты, у якіх Г.Данілаву даецца непрывабная характарыстыка. У гэтых лістах шмат цікавага... Мяркую, што пры неабходнасці грамадскасць можа даведацца аб усім. Але галоўнае, зразумела, у іншым — калі мы ўсур'ёз заклапочаны павышэннем аўтарытэту ўлады і хочам, каб пра нашу рэспубліку гаварылі не як пра камуністычнае балота, то мы павінны задаць прамое пытанне кіраўніку выканаўчай улады В.Ф.Кебічу: "Дакуль у вашым акружэнні будуць знаходзіцца людзі накшталт Данілава? Калі вы, Вячаслаў Францавіч, думаеце не пра заўтрашні, а пра ўчарашні дзень, дык гэта ваша асабістая справа. Мы ж хочам рухацца наперад". Дарэчы, пра які рух наперад можна сёння гаварыць, калі людзі душацца ў чэргах за хлебам, калі спыняюцца заводы і фабрыкі, калі ніхто не ведае, што будзе заўтра...

Вось што я хацеў адказаць на ліст у рэдакцыю Г.Данілава. Справа, зразумела, не ў судзе, не ў нейкіх там "маральных" выдатках майго апанента. Чэснае слова, мне не шкада ніякіх грошай для таго, каб наш урад ачысціўся ад тых, хто жыве па старых календарах і лічыць, што так можна жыць заўсёды. Справа нават не ў казуістыцы ліста, з якім звярнуўся ў рэдакцыю "юрыст" Данілаў. Аддаю яму належнае. Гэты чалавек дасягнуў пэўнай дасканаласці ў тым, каб з карася зрабіць парася. Але я мяркую аб ім па яго справах. А яны такія — збалбатнуў пра "кітайскую шафку" — і ў кусты. Я не я і шапка не мая. Надзьмуў важна шчокі, важна строіць з сябе гэткага барацьбіта са злачыннасцю, а на вуліцу ўсім нам боязна выйсці. Расказаў усяму свету пра быццам бы шпіёнскую дзейнасць пасла ЗША ў Беларусі Суорца ды і сеў у лужыну. Добра, калі б толькі сам, а то ж стварыў уражанне аб усіх нас як аб краіне балбатуноў і дурняў.

Вось з гэтым я мірыцца не магу ды і не буду!

Іосіф СЯРЭДЗІЧ,
галоўны рэдактар "Народнай газеты", народны дэпутат Рэспублікі Беларусь.

P.S.: Я не ўпэўнены, што Г.Данілаў не адкажа мне па прынцыпу "сам дурань". Я не ўпэўнены таксама, што не знойдуцца літаратурныя лакеі ў іншых выданнях, якія з задавальненнем пакорпаюцца ў "бруднай бялізне" маёй біяграфіі. Я — не анёл, але і не нягоднік. Як і ў кожнага чалавека, у мяне ёсць плюсы і мінусы. Не абышлося, зразумела, і без памылак. Ісціну пакутліва шукаў не ў будысцкіх храмах, а ў бібліятэках Белдзяржуніверсітэта, Акадэміі грамадскіх навук пры ЦК КПСС. Але самае дзіўнае, што ў "партыйнай прыналежнасці" мяне папракаюць партыйныя работнікі, якія тлусцелі на членскія ўзносы мільёнаў такіх, як я.

І яшчэ. Рэдакцыя "Народнай газеты", як і яе галоўны рэдактар, не ставіць за мэту зняважаць чыйсьці гонар. Не ведаю, адкуль у Г.Данілава ўзяліся сцвярджэнні, што "больш за дваццаць грамадзян звярталіся ў суды, каб абараніць свае гонар і годнасць, якія бессаромна зняважыла "Народная газета", але "юрыст" Данілаў павінен ведаць, што калі гэта здараецца, дык суд патрабуе ад друкаванага органа канкрэтнага абвяржэння з адпаведнымі спагнаннямі на карысць пацярпеўшага. За тры гады "Народнай газеце" толькі двойчы давялося друкаваць рашэнне суда, пры гэтым, як ужо адзначалася, у першым выпадку памылка здарылася не па віне рэдакцыі, а па віне адной адказнай асобы.

Настае час дзеянняў і расплаты

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Калі гэты праект будзе, напрыклад, ажыццёўлены — дзяржаўная незалежнасць нашай краіны ліквідуецца, згортваецца беларускае прадпрымальніцтва (паглынаецца мацнейшым расійскім і рускай мафіяй), спыніцца большасць прадпрыемстваў; маёмасць і вытворчасць хутка пяройдуць ва ўласнасць Расіі, расійскіх вытворцаў і бізнесменаў. Чаканых "рублёў" не з'явіцца, бо Расія не стане іх даваць, каб не павялічваць інфляцыю. У выніку пачнецца страшэнны калапсуючы крызіс і крах беларускай эканомікі. Гэтага часу Расіі будзе дастаткова, каб прыбраць усё да сваіх рук, зацвердзіць на Беларусі сваю ваенна-стратэгічную пляцоўку і прадаставіць права беларускім салдатам ваяваць у Таджыкістане, а насельніцтву плаціць падаткі ў бюджэт Расійскай Федэрацыі. Калі меркаваць чыста фармальна, такі паварот павінен азначаць пачатак канца беларускай нацыі. Ні культурна, ні эканамічна Беларусь тады не зможа паднясца.

Другі варыянт, які таксама па інерцыі ажыццяўляецца, — працяг старой мафіёзна-адміністрацыйнай палітыкі, нягледзячы ні на што. Ельцынска-чарнамырдзінская адміністрацыя ў такім разе падтрымае ўрад Кебіча. Гэта аксіёма. Ім нявыгадна падтрымліваць дэмакратаў і Народны фронт на Беларусі. Мы гэта адчуваем і выдатна бачым іх незацікаўленыя адносіны да нас, да дэмакратаў Балтыі, да Руха Украіны і г.д. Ідзе звычайная імперская гульня ў дэмакратыю. Наменклатурны рэжым на Беларусі атрымае ад Расіі энергарэсурсы, крэдыты, магчыма, запэўніванні ў неўмяшанні і г.д. А потым у патрэбны момант выставяць банкрутам жорсткія патрабаванні — плаціце! Ах, няма чым? Тады расплачвайцеся сваімі заводамі, трубаправодамі, чыгункамі, лясамі, зямлёй і г.д. Будзьце ўпэўнены, спадары, уладу трымаючыя тут жа "расплацяцца". І тады наш такі харошы, такі "шматпакутны", такі "талерантны" народ, які яны гэтак любяць, стане жабраком на ўласнай зямлі, якая яму ўжо не будзе належаць. Вынік? Як і ў першым варыянце. Яшчэ й горшы.

Трэці ход, да якога ўрадавая наменклатура зараз узмоцнена рыхтуецца, — гэта варыянт "надзвычайнай палітычнай ініцыятывы". Пачаўся ён з мафіёзных разборак і забойства старшыні Гродзенскага аблвыканкама Д.Арцымені. На другі ж дзень пасля забойства ў Саўміне выставілі надзвычайную міліцэйскую ахову, якой загадалі не пускаць нават народных дэпутатаў (што, дарэчы, недапушчальна і супярэчыць закону). У страха, кажуць, вялікія вочы. Нечакана стала відаць сувязь паміж Саўмінам і крымінальнымі падзеямі ў Гродна. Далей — болей. Вырашылі стварыць спецыяльны батальён (750 чалавек) аховы Саўміна, падпарадкаваны, вядома ж, Саўміну. Але і гэтага мала. Паколькі, як высветлілася, міністр унутраных спраў У.Ягораў часта мае сваю прафесійную думку і не заўсёды глядзіць у рот розным саўмінаўскім чыноўнікам, вырашылі забраць з-пад яго падпарадкавання ўнутраныя войскі МУС і падпарадкаваць іх Саўміну цераз сваю кандыдатуру, якой стаў намеснік У.Ягорава К.Платонаў — былы камсамольска-партыйны функцыянер, адзін з "герояў" правalенай крывавай правакацыі 30 кастрычніка 1988 года ля Усходніх могілак у Мінску.

Але і гэтага недастаткова. Непасрэдна Савету Міністраў перападпарадкавалі Мінскі АМАП. Што яшчэ? Спрабуюць забараніць збірацца народу перад Саўмінам на плошчы Незалежнасці ў Мінску. Усім членам Прэзідыума Вярхоўнага Савета, усім начальнікам аж да раённага маштабу будзе выдзелена ахова. (Гэта вам не фунт ізюму!) Рыхтуецца цыркуляр, які ўдасканаліць набыццё зброі для ўсяго начальства ад Саўміна і да сельсавета. Словам, наменклатура ўзбройваецца. Хутка, пэўна, пачуем кананаду, перад якой забойства Арцымені будзе выглядаць дзіцячай забаўкай. А зрэшты, калі глянуць на ўсю гэту саўмінаўскую аперэту больш сур'ёзна, то пачынаеш прыходзіць да высновы, што ў некага там ці то ад смагі, ці то ад недахопу "глузду", як кажуць у народзе, "паехаў дах". З кім, скажыце, збіраецца ваяваць Саўмін, што, напляваўшы на закон, падпарадкаваў сабе ўсё — армію, унутраныя войскі, АМАП ды яшчэ і стварае свой асобы саўмінаўскі батальён? Нармальнага адказу няма. Застаецца адно — мафія збіраецца абараняцца сама ад сябе. Хутка пад іхнія разборкі мы пачуем і палітычную падкладку.

Трэба заўважыць яшчэ адну немалаважную асаблівасць. Былы Саўмін БССР на сённяшні дзень даўно перастаў быць легітымнай сістэмай. У ім панастворана розных бюракратычных упраўленняў, аддзелаў і структур, якія камандуюць міністэрствамі і міністрамі, хоць не маюць на гэта канстытуцыйнага права (міністраў зацвярджаў Вярхоўны Савет). Прыдумалі нават пасады дзяржсакратароў (па ўзору сакратароў ЦК КПСС), якія кіруюць цэлымі галінамі. Так, напрыклад, усімі падпарадкаванымі Саўміну войскамі, сілавымі структурамі і г.д. камандуе "дзяржсакратар" нехта Г.Данілаў — былы партыйны функцыянер, які стаў вядомы ў апошні час сваімі судовымі скандаламі з журналістамі.

З усяго бачна, што былы Саўмін БССР даўно перастаў быць урадам Рэспублікі Беларусь і ператварыўся ў закрытую партыйна-мафіёзную нелегітымную структуру наменклатуры, у орган, які падгроб пад свой уплыў Вярхоўны Савет і фактычна абслугоўвае сам сябе. Яго існаванне ў такім выглядзе робіцца небяспечным для грамадства.

Урад імкнецца пазбегнуць адказнасці за разбуральныя вынікі сваёй дзейнасці. Аднак рэальнага выйсця ў яго ўжо няма, ідэі адсутнічаюць, а арсеналы дэмагогіі фактычна вычарпаны. У гэтых абставінах нікога не павінна здзівіць, калі Саўмін праз сваё лобі ў Вярхоўным Савеце (фракцыя "Беларусь") выступіць ініцыятарам новых выбараў. Наменклатура, аб'яднаная вакол Саўміна, думае абаперціся на ўрадавую манаполію ўлады, сродкаў масавай інфармацыі, сілавых структур, фінансаў, эканомікі (хоць і паралізаванай) і любымі спосабамі хутка дабіцца перамогі на выбарах.

Саўмін спадзяецца ашукаць Вярхоўны Савет (і нават апазіцыю) і дамагчыся рашэння аб выбарах некалькімі спосабамі (прыняццем, напрыклад, Канстытуцыі, прыняццем новага закона аб выбарах, увядзеннем пасады прэзідэнта і г.д.). Тут будуць прымальныя шматлікія спосабы, толькі б правесці выбары пры гэтым урадзе і пры ўсёй той сітуацыі, якая гэтаму ўраду падкантрольная. Калі, скажам, Саўміну такое ўдасца, то, як толькі пачнецца выбарчая кампанія, у ахвяру будзе прынесены ўвесь Вярхоўны Савет. Гэта, магчыма, стане неспадзяваным для шмат якіх нават цвёрдых наменклатурных дэпутатаў, але трэба ж зразумець і Саўмін, якому проста няма на каго, акрамя як на Вярхоўны Савет, зваліць усе свае грахі і адказнасць за правал у эканоміцы. Інакш выбарчую кампанію яму не выйграць. Ды й спадару Кебічу можна будзе пакрасавацца гэткім Ельцыным шыварат-навыварат.

Апазіцыя БНФ гэтую дарожку саўмінаўскай наменклатуры ўбачыла яшчэ месяц назад адразу пасля правалу мяцяжу ў Расіі. Нашы прапановы вядомыя: адстаўка ўрада Кебіча і сфарміраванне пераходнага ўрада (кабінета міністраў) са спецыялістаў, які можа быць кааліцыйным урадам некамуністычных антыімперскіх сіл. Задачы гэтага ўрада: захаваць незалежнасць Беларусі, распачаць рынкавыя рэформы (у тым ліку зямельную), увесці пераходную нацыянальную валюту (ёй могуць стаць "разліковыя білеты"), вырашыць пытанне з паліўным энергазабеспячэннем, падрыхтаваць выбары ў парламент (сойм) і мясцовыя органы ўлады.

Усе іншыя прапановы і захады Саўміна з захаваннем свайго існавання (і ў рэальнасці кантролю над выбарамі), як кажуць, "ад нячысціка". Хацелася б засцерагчы ад спакусы паддавацца на саўмінаўскае палітыканства. Выбары ці то парламента, ці то прэзідэнта без адстаўкі Кебіча і збанкрутаванай саўмінаўскай структуры не будуць ні дэмакратычнымі, ні карыснымі для нашага грамадства. Яны могуць зноў прывесці да ўлады мафію і зноў надоўга.

Зразумела, што немагчыма таксама прымаць новую наменклатурную Канстытуцыю Беларусі пры існаванні Саўміна Кебіча. (Дарэчы, прапануюць зноў фактычна савецкую Канстытуцыю, толькі крыху падпраўленую.) Наменклатура падыходзіць да прыняцця новай Канстытуцыі не з дзяржаўных, а са сваіх кан'юнктурных мэт. Успомнім, як за апошні час дэпутацкая большасць Вярхоўнага Савета шэсць разоў мяняла свае погляды на процілеглыя аб прэзідэнцкай уладзе ў залежнасці ад развіцця падзей у Расіі. Пра што тут можна сур'ёзна гаварыць! Некаторыя з іх пры гэтым прапануюць нават вынесці недасканалы праект Канстытуцыі на рэферэндум. Канстытуцыя на рэферэндуме не прымаецца (калі гэта, вядома, не грамадства шыльдбюргераў). Уявім, што прапанаваны праект Канстытуцыі прымаюць на рэферэндуме. Парламент ужо не зможа яе ні паправіць, ні адмяніць. А жыць па ёй дрэнна. Якая міна закладваецца пад наша грамадства! Тыпова камуністычны падыход.

Для нармальнага развіцця Беларусі важна не толькі ўнутранае, але і знешняе вызначэнне. Прыклад і вопыт нашых суседзяў паказвае, што трэба ісці па шляху балтыйскіх краін. Беларусь павінна рыхтавацца да выхаду з СНД. Трэба развіваць раўнапраўныя двухбаковыя дачыненні з усімі краінамі-суседзямі, у тым ліку і з Расіяй, але нельга ўступаць з ёй ні ў якія, нават фармальныя, саюзы, садружнасці і да т.п. Гэта небяспечна. Расія заўсёды праводзіць імперскую палітыку і нельга даваць ёй повад для палітычнага ці эканамічнага ціску на Беларусь.

Варта мець на ўвазе, што грамадскі раскол у Расіі, які пачаўся дзесьці з 1988 г., адбыўся ў асяроддзі камуністычнай наменклатуры не па дачыненнях да дэмакратычных ідэй (хаця знешне выглядала так), а па дачыненнях да ўлады. У Расіі стварылася наменклатурнае двоеўладдзе. Канфлікт у Расіі не ёсць класічны канфлікт паміж дэмакратамі і таталітарыстамі (камуністамі), як, напрыклад, на Беларусі, у Латвіі ці Літве, дзе з аднаго боку БНФ, "Саюдзіс", новыя людзі, наменклатура, а з другога — якраз камуністычная наменклатура. Дэмакратыю ў краінах Балтыі, у Польшчы, у Беларусі ўзначалілі антыкамуністы-дэмакраты. Дэмакратыю ў Расіі ўзначаліла наменклатура, што адмовілася ад камунізму. "Разборкі" паміж імі носяць там традыцыйна расійскі, нецывілізаваны характар. Праўда, камунізм паўсюдна прыўносіць асаблівыя крывавыя дачыненні. Гэта трэба ўлічваць.

Не трэба, аднак, мець ніякіх ілюзій, што пераможная дэмнаменклатура Расіі, якая, дарэчы, выразна схіляецца да ліберальных ідэй, адмовіцца ад імперскай палітыкі і ад сваіх геапалітычных і стратэгічных інтарэсаў. Імперыялізм Расіі ў гэтых варунках з цягам часу можа нават узмацніцца. Эканамічны ціск праз рынак і часовы сыравінны манапалізм стане магутным і разбуральным рычагом расійскай палітыкі менавіта для Беларусі як краіны, якую штучна затрымалі ў адміністрацыйным рэжыме. Адзіна правільны шлях у такой сітуацыі — мацаваць дзяржаўную незалежнасць Беларусі, умацоўваць нацыянальную фінансава-крэдытную сістэму, рэфармаваць эканоміку, павышаць яе вытворчыя самарэгулюючыя і партнёрскія магчымасці і знаходзіць раўнавагу, баланс паміж усходам і захадам. Нашае вяртанне ў Еўропу ляжыць праз нейтралітэт, няўдзел ні ў якіх вайсковых саюзах і блоках. Нашы палітычныя і эканамічныя партнёры — на захадзе, а рынак — на ўсходзе. Мадэль паводзін Беларусі тут відавочная. Яна выстройваецца амаль што сама сабой. Аднак патрэбна актыўная палітыка. Палітыка не здрады, а развіцця, не калапсу, не дзяржаўнага суіцыду, а нацыянальнай духоўнай перспектывы, палітыка творчага раскрыцця вольнага чалавека, што робіць грамадства заможным, а народ свабодным.

Зянон ПАЗЬНЯК,
народны дэпутат Беларусі.

Пасля падзеі

Хто ўсё ж вораг Беларусі?

Сяргей ПЛЫТКЕВІЧ,
фота Сяргея ГРЫЦА

Прызнаюся, я ішоў на мітынг, прысвечаны 76-й гадавіне кастрычніцкага перавароту, толькі па адной прычыне: хацеў пачуць, як яго арганізатары і ўдзельнікі будуць выказвацца наконт будучыні нашай роднай Беларусі. Зразумела, я цудоўна ведаю пазіцыю беларускіх камуністаў па гэтаму пытанню, але 6 лістапада многія газеты надрукавалі заяву ўрада рэспублікі, у якой галоўнымі ворагамі нашай дзяржаўнасці названы Беларускі народны фронт, Беларускае згуртаванне вайскоўцаў, кіраўнікі шэрагу прафсаюзаў і апазіцыйных палітычных сіл. Урад папярэджваў усіх грамадзян Беларусі, што апазіцыя збіраецца "ўзарваць палітычную стабільнасць у рэспубліцы, паспрабуе любымі сродкамі захапіць уладу". Але (я цытую заяву) "урад не можа заставацца раўнадушным да такіх дзеянняў. Ён заклікае грамадзян Беларусі захоўваць вытрымку і разважнасць, не паддавацца на правакацыйныя заклікі палітычных авантурыстаў".

Што ж так напалохала наш урад? А тое, што апазіцыя прызвала народ прыйсці ў дзень адкрыцця XIII сесіі Вярхоўнага Савета Беларусі на плошчу Незалежнасці і выказаць свае адносіны да існуючай улады. Што ў гэтым дрэннага? Калі ўрад працуе добра, а людзі Беларусі жывуць цудоўна, дык чаго дзяржаўным чыноўнікам хвалявацца? Хто кіне свае ўтульныя кватэры і пойдзе на халодную плошчу? І зусім іншая сітуацыя, калі простыя людзі ледзь-ледзь зводзяць канцы з канцамі, а тыя, хто мае магчымасць змяніць іх жыццё, заняты толькі ўласным абагачэннем. (Барані Божа, я не маю на ўвазе ўсіх высокапастаўленых чыноўнікаў, але...) Дык чаму апазіцыя, якая мае іншы план выратавання Беларусі, не можа звярнуцца за падтрымкай да народа? Хіба палітыкі (і правыя, і левыя) працуюць не для народа?

Я прыйшоў на мітынг 7 лістапада і ўбачыў сарваны дзяржаўны герб Рэспублікі Беларусь, засунуты за фанерны карабель, які служыў камуністам трыбунай. Які іншы штрых можа быць яшчэ больш яскравым паказчыкам адносін арганізатараў і ўдзельнікаў мітынгу да сваёй рэспублікі, да яе дзяржаўных сімвалаў? А што адбывалася на кангрэсе народа Беларусі, які праводзілі гэтыя ж сілы?

Але ўрад усё гэта не заўважае, урад не лічыць, што заклікі на кангрэсе аб'яднацца з Расіяй пагражаюць суверэнітэту нашай рэспублікі.

Сёння пачынаецца сесія Вярхоўнага Савета Беларусі. Будуць на ёй і палітычная барацьба, і розныя дэмаршы. Але вельмі хацелася б, каб на ёй паўстала і канкрэтнае пытанне: хто і як давёў нашых людзей да такога жыцця? Можа, нарэшце на яго дадуць адказ тыя, хто кіруе намі апошнія тры з паловай гады?

Народная газета

ЗАМЕЖЖА

*ІТАР-ТАСС *ІНТЭРФАКС *НАРОДНАЯ ГАЗЕТА *

Пульс дня

Візіт у Аўстрыю

Працягваецца афіцыйны візіт кіраўніка расійскага ўрада Віктара Чарнамырдзіна ў Аўстрыйскую Рэспубліку.

Ён правядзе перагаворы з федэральным канцлерам Францам Враніцкім, у ходзе якіх асноўную ўвагу плануецца ўдзяліць далейшаму пашырэнню палітычнага і эканамічнага супрацоўніцтва паміж дзвюма краінамі.

Па выніках перагавораў чакаецца падпісанне двухбаковых дакументаў.

Віктар Чарнамырдзін сустрэнецца з прэзідэнтам Аўстрыі Томасам Клестылем. У федэральным палаце эканомікі пройдзе сустрэча Старшыні Савета Міністраў Расіі з прадстаўнікамі аўстрыйскіх дзелавых колаў.

Азербайджан вельмі хоча міру

Азербайджан выступае за размяшчэнне міратворчых сіл у зоне армяна-азербайджанскага канфлікту, заявіў міністр замежных спраў Азербайджана Гасан Гасанаў.

У інтэрв'ю Анаталійскаму агенцтву міністр, які знаходзіцца ў Турцыі, адзначыў, што гэтыя сілы неабходны для спынення вайны і, падкрэсліў, што Азербайджан гатовы да перагавораў з любой дзяржавай, якая можа накіраваць міратворчыя сілы, каб пакласці канец сутычкам.

Чыноўнік — не вечны...

Прэзідэнт ЗША Біл Клінтан сур'ёзна вывучае магчымасць замены некаторых высокапастаўленых членаў сваёй адміністрацыі, якія займаюцца пытаннямі знешняй палітыкі і нацыянальнай бяспекі, паведаміў са спасылкай на ўласныя крыніцы ўплывовы штотыднёвік "Тайм".

На думку часопіса, кіраўнік адміністрацыі пакуль што не прыняў канчатковага рашэння на гэты конт. Разам з тым, як адзначаецца, асноўнымі кандыдатамі на выхад у адстаўку з'яўляюцца памочнік прэзідэнта па нацыянальнай бяспецы Энтані Лейк, дзяржаўны сакратар Уорэн Крыстафер, міністр абароны Лес Эспін і дырэктар ЦРУ Джэймс Вулсі.

Тэрарыстам стане "горача"?

Урад ЗША прыступіў да распрацоўкі новай стратэгіі барацьбы з тэрарызмам унутры краіны, паведаміла газета "Вашынгтон пост". Для барацьбы з экстрэмістамі вырашана лепш каардынаваць намаганні федэральных ведамстваў.

Займацца гэтым даручана міністэрству абароны ЗША, з якім будуць узаемадзейнічаць федэральнае бюро расследавання, ЦРУ, міністэрства энергетыкі.

Першыя парламенцкія выбары

Усеагульныя парламенцкія выбары праводзяцца ў Іарданскім Хашымідскім каралеўстве.

Упершыню з 1956 года яны арганізаваны на шматпартыйнай аснове. Сваіх кандыдатаў высунулі 22 палітычныя партыі рознай арыентацыі — ад ісламскіх фундаменталістаў да левых радыкалаў.

Туніс абнаўляецца

Парламенцкія і прэзідэнцкія выбары ў Тунісе адбудуцца 20 сакавіка 1994 года, аб'явіў прэзідэнт Туніса Зін Аль-Абідзін Бен Алі.

Ён выступіў па нацыянальным радыё і тэлебачанні з выпадку 6-й гадавіны свайго прыходу да ўлады і пачатку перыяду палітычнага і сацыяльна-эканамічнага абнаўлення туніскага грамадства.

Кароткатэрміновае знаходжанне ў Егіпце

Старшыня выканкама Арганізацыі Вызвалення Палесціны Ясір Арафат наведаў з кароткатэрміновым візітам Каір, дзе сустрэўся з прэзідэнтам Егіпта Хасні Мубаракам.

Як і чакалася, галоўнай тэмай было абмеркаванне пытання аб узнаўленні палесціна-ізраільскіх перагавораў у рамках сумеснай камісіі "Газа-Іерыхон".

Ірландыі таксама патрэбен мір

Прэм'ер-міністр Ірландыі Альберт Рэйнольдс заклікаў свайго брытанскага калегу Джона Мейджара разам "прыкласці максімум намаганняў у інтарэсах" палітычнага ўрэгулявання ў Ольстэры, дзе амаль чвэрць стагоддзя працягваюцца сутычкі на міжабшчыннай глебе. На думку ірландскага прэм'ера, менавіта цяпер з'явілася "неаспрэчная магчымасць" для дасягнення трывалага міру ў Паўночнай Ірландыі.

Погляд з Германіі

Іван МАКАЛОВІЧ, дырэктар праграмы Нацыянальнага цэнтра стратэгічных даследаванняў

7. Нямецкім фірмачам у прынцыпе ўсё роўна, дзе ўкладваць свой капітал....

"Пра Еўропа" — такая назва новай арганізацыі, якая ўзнікла ва ўсходняй Германіі. Дакладней, гэта брандэнбургская праграма адукацыі "За Еўропу". Цікава, што ўзначальвае яе апошні прэм'ер-міністр былой ГДР Лотар дэ Мез'ер і падтрымлівае цяперашняе зямельнае кіраўніцтва.

Галоўная мэта "Пра Еўропы" — наладзіць партнёрства паміж усходнімі землямі Германіі і былымі рэспублікамі Савецкага Саюза, зразумела, на парытэтных узроўнях, па ўзаемна выгадных сувязях. Па меркаванню ініцыятараў, Брандэнбург можа стаць мостам паміж Усходам і Захадам.

З гэтай мэтай "Пра Еўропа" мяркуе адкрыць сваё бюро ў Мінску, праводзіць розныя семінары і канферэнцыі, наладжваць сустрэчы спецыялістаў.

Нямецкі бок прапаноўвае шэраг праектаў. Некаторыя з іх ужо падпісаны...

Словам, мы назіраем пэўнае дзелавое ажыўленне. Толькі асаблівага аптымізму яно ў мяне пакуль што не выклікае.

8. "Осы" і "весы"

Выкажу сваё суб'ектыўнае меркаванне. Яно склалася не цяпер. У час паездкі і гутарак мае былыя апасенні толькі атрымалі фактычнае падмацаванне.

І ў час дыскусій, і за кубкам кавы я ні-

таў у сваіх субяседнікаў:

— Вы гатовы прыйсці да нас, вось так, як у Пінаў, са сваімі капіталамі, тэхналогіямі, кадрамі? І на якіх умовах?

Яны пачыналі здалёк і не аб гэтым. Адчувалася, ім не вельмі хацелася варушыць такую тэму.

Пазней я зразумеў "чаму"? Ва ўсходняй Германіі шмат беспрацоўных. Гэты нацыянальны боль бачыш на тварах людзей на вуліцах. Няма таго агеньчыка ў вачах. Многія стомлены, моцна задумлівыя. І таму галоўная турбота ўлад — стварыць новыя рабочыя месцы. Для чаго трэба знайсці спажыўцоў прадукцыі, якая будзе выпускацца. На Захадзе сваіх тавараў няма куды дзяваць. А таму позірк на Усход, да нас. Тут вялікая няхватка самых разнастайных рэчаў. Патрабаванні да якасці — невысокія.

Вось адкуль паварот да нас. Вось чаму карыстаецца падтрымкай фірмачоў і ўлад і набірае моцы новая арганізацыя "Пра Еўропа".

Каб нам купіць іх тавары, трэба мець валюту. Для чаго, зразумела, неабходна прадаваць свае вырабы. А яны ім не патрэбны. Вось тут, як кажуць, прыехалі. І таму ў мяне, шчыра кажучы, няма такога захаплення ад гэтых сустрэч, якое там дэманстравалі нашы ўрадавыя прадстаўнікі.

Я за супрацоўніцтва з зямлёй Брандэнбург. Не трэба забываць, што ўсходняя Германія перажывае абнаўленне. На вытворчыя ўчасткі сюды ідзе найноўшая тэхналогія. І вельмі хутка менавіта ўсходнія землі Германіі па тэхнічнаму ўзроўню, напэўна, акажуцца самымі перадавымі і найноўшымі ў Еўропе. Партнёрства з імі можа быць надзвычай плённым. Але сёння ісці туды трэба з уласным інтарэсам і сваімі праектамі. А такога падыходу з нашага боку пакуль што не відаць.

Са сваімі капіталамі яны да нас таксама пакуль што не рвуцца. Самім надта многа трэба. Угаворваюць новых мільянераў Блізкага Усходу. У гэтым плане вельмі паказальны нават такі малюсенькі штрых. Бывала, членам дэлегацый давалі хоць сотню марак на сувеніры. Цяпер замест гэтага прапаноўваюць культурную праграму. Нашых экспертаў звазілі паслухаць тутэйшы арган. Ён сапраўды унікальны. Гучыць ужо дзвесце гадоў. Але цяпер у пэўным запусценні. І амаль усе дэлегацыі вязуць сюды і такім чынам фінансава падтрымліваюць арган. Скрупулёзныя гаспадары прыкінулі, што лепш гэтыя сотні марак укласці тут, чым даць магчымасць вывезці іх на Усход.

А вы хочаце, каб яны мільёны інвестыцый адпусцілі да нас. Так што, паважаныя дэпутаты, дарэмна вы панікуеце, што капіталісты ўсё скупяць у нас. Яны ахвотней прададуць нам сваё.

Немцы падзяліліся сёння на "осаў" (усходнікаў) і "весаў" (заходнікаў). "Вес" адрозніваецца ад "оса". Многія заходнікі едуць начальнікамі, арганізатарамі на ўсход. Але сем'і з сабой не бяруць. Не той камфорт, не тыя школы, бальніцы. Расказвалі, адзін "вес" перавёз сям'ю. Дык і тут і там палічылі яго псіхам. У пятніцу "весы" кіруюць на выхадныя дамоў. Ім насустрач едуць "осы". Яны вяртаюцца з захаду, дзе працуюць, на "дзікі ўсход", дзе засталіся сем'і. Толькі ў гэтым накірунку часцей едуць ужо не менеджэры і начальнікі, а пажарнікі і прыбіральшчыкі.

Так, "ос" і "вес" — розныя. Розныя яны і партнёры для нас. Таму больш актыўна трэба развіваць супрацоўніцтва і з "весамі". Гэтым фірмачам у прынцыпе ўсё роўна, дзе ўкладваць свае капіталы — у Берліне ці ў Мінску, галоўнае, каб аддача была большая. Вось ён і можа рызыкнуць у наш бок.

* * *

Такім чынам, што выразна бачыцца адтуль?

Там, хоць і цяжка, але ідзе перабудова жыцця да лепшага. У нас — ідуць размовы аб ёй. А жыццё тым часам пагаршаецца. Бо нашы ўлады пакуль што не ведаюць ні першай запаведзі, ні дзесятай, якімі даўно кіруюцца простыя рабочыя нямецкай фірмы.

Развод — "задавальненне" дарагое

Развод у Германіі — справа не толькі балючая, але і дарагая.

Да такой думкі прыйшлі аўтары даследавання, апублікаванага ў апошнім нумары эканамічнага часопіса "ДМ". Па іх даных, на ўсходніх землях ФРГ мужу і жонцы, якія дзеляць праз суд даволі невялікую маёмасць коштам у 4 тысячы марак, давядзецца заплаціць каля 600 марак.

Калі ж сумесна нажытае мужам і жонкай ацэньваецца ў 200 тысяч марак, то сума затрат узрасце больш чым у дзесяць раз і дасягне амаль 7 тысяч марак. Яна складаецца з кошту кансультацый з адвакатамі перад працэсам, прадстаўлення абаронцам інтарэсаў кліента ў ходзе разбірання, а таксама судовых выдаткаў.

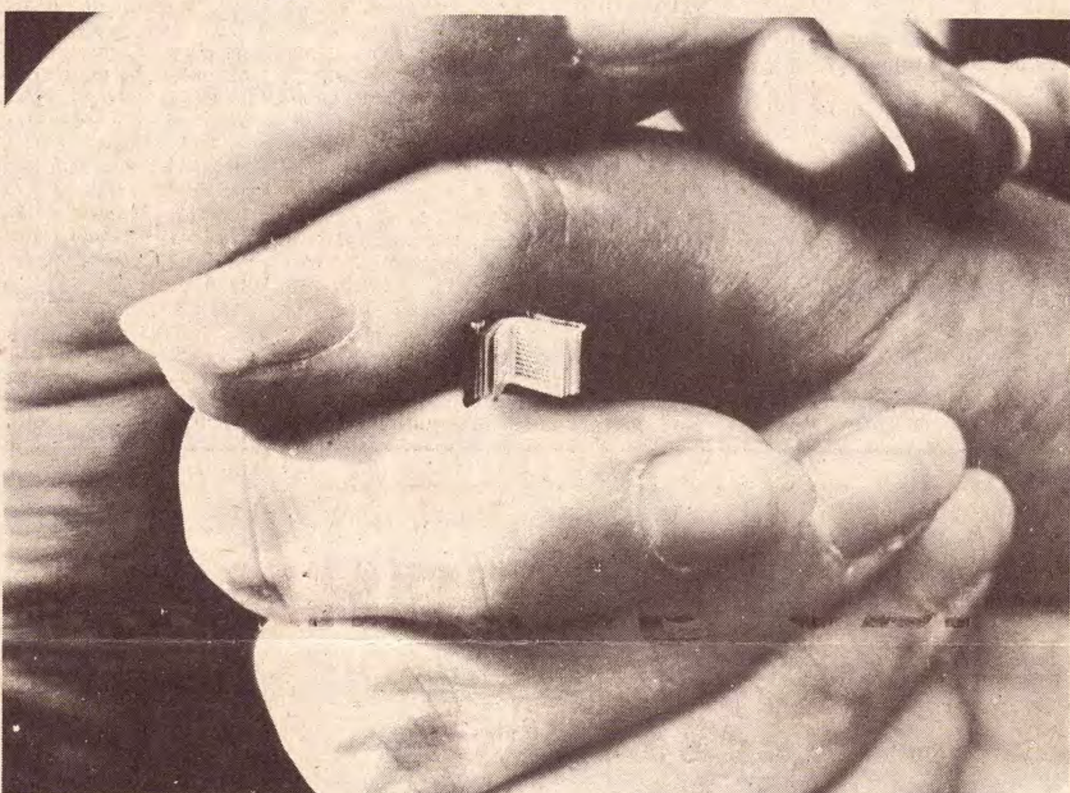
Турызм — справа бясстрашных

Для больш чым паловы замежных турыстаў наведванне Кеніі абарочваецца страўнікавымі захворваннямі, лічаць спецыялісты-эпідэміёлагі.

Колькасць хворых можна без асаблівай цяжкасці значна скараціць ці наогул звесці на нішто, калі прымусіць абслугоўваючы персанал гасцініц і рэстаранаў захоўваць "хоць бы такія элементарныя меры, як мыццё рук, кухоннага начыння і посуду", упэўнены медыкі. Самі турысты таксама могуць засцерагчы сябе ад клопатаў са здароўем, калі не будуць спыняцца ці харчавацца ў выклікаючых сумненне ўстановах.

Але захады прымаць трэба, і як мага хутчэй. У мінулым годзе колькасць замежных турыстаў, якія наведалі Кенію, скарацілася на 20 працэнтаў у параўнанні з папярэднім годам, калі ў гэтай усходнеафрыканскай краіне пабывала каля 815 тысяч чалавек.

Чудеса, да и только...

В библиотеке швейцарского города Берна состоялась выставка уникальных книг мира.

Самая маленькая в мире книга библейских псалмов.

Фото Кейстон—ИТАР—ТАСС.

Габон выйшаў у лідэры

Узровень даходаў на душу насельніцтва ў Габоне — самы высокі ў Чорнай Афрыцы. Да такога вываду прыйшлі спецыялісты з міністэрства планавання, эканомікі і абуладкавання тэрыторыі гэтай заходнеафрыканскай дзяржавы.

Паводле вынікаў праведзенага ў ліпені 1993 года перапісу насельніцтва, гадавы даход на кожнага габонца складае 1,5 мільёна афрыканскіх франкаў (каля 6 тыс. долараў ЗША). Такі высокі для кантынента паказчык дасягнуты галоўным чынам за кошт экспарту нафты, урану, а таксама марганцу і лесу.

Адначасова насельніцтва Габона значна скарацілася. Калі ў папярэднія гады колькасць жыхароў рэспублікі вагалася ў межах ад 1,2 да 1,3 млн. чалавек, то, паводле даных апошняга перапісу, яна зменшылася да 1,01 млн. чалавек.

Грымасы часу

Паляванні на польскіх дарогах

Іван ГЕРАСЮК

Тры машыны мчаліся ў кірунку граніцы. Мільгалі за вокнамі маляўнічыя катэджы, прыдарожныя рэстараны. Настрой у пасажыраў быў прыўзняты. Некалькі дзён гандлю на польскіх рынках дазволілі кожнаму пакласці ў кішэню запаветныя долары, і гэта было найважнейшым. Цяпер ужо не страшныя ні блізкая зіма, ні пустыя паліцы магазінаў дома...

Удалае падарожжа належала "абмыць". Бутэлька пераходзіла з рук у рукі. Раптам першы аўтамабіль з віскам затармазіў. Упоперак шашы сталі дзве машыны.

— Высядаць! — крыкнуў, размахваючы пісталетам, гарылападобны мужчына.

Расіяне паслухмяна выканалі загад. Ды іншага выйсця ў іх і не было, бо ззаду пад'ехалі яшчэ дзве машыны, перакрыўшы дарогу назад. Уцякаць у лес не мела сэнсу.

— Ахвяраванні беспрацоўным палякам, — ашчэрыў зубы ў падабенстве ўсмешкі мужчына і працягнуў у бок падарожнікаў капялюш.

Тады адзін з расіян, якому гарэлка ўжо добра ўдарыла ў галаву, кінуўся на нападаючага, мяркуючы збіць яго з ног, але праз момант ужо ляжаў на зямлі. Над ім стаялі двое гэтакіх жа крутаплечых бандытаў. Адзін з іх схапіў магутнай далонню руку ляжачага і з хрустам разламаў яе на сваім калене. Для ўсіх астатніх гэтага было больш чым дастаткова. Без усякага пратэсту аддалі ўсе зароблены грошы.

Гэта здарэнне не першае і не апошняе. Многія месяцы на дарогах, што вядуць да пагранічных пераходаў на ўсходзе Польшчы, гойсаюць банды гангстэраў, якія нападаюць на аўтамабілі з рэгістрацыяй былых рэспублік Савецкага Саюза.

На першым часе спынялі машыны, якія ехалі ад граніцы, забіралі тавар, прызначаны для гандлю. Цяпер палююць на тых, хто вяртаецца з валютай дамоў.

Ахвяры нападаў, як правіла, у паліцыю не звяртаюцца. Моўчкі мірацца з панесенымі стратамі. Ведаюць, што вярнуць грошы малаверагодна, але тлумачыць, адкуль узялі валюту, давядзецца. Абмен злотых на долары ў банках і "канторах" Польшчы для грамадзян былога СССР забаронены. Клопатаў не абярэшся.

Таму зладзеі адчуваюць сябе беспакаранымі і нападаюць усё часцей. Робіцца гэта нахабна і жорстка. Яны не спыняюцца нават перад забойствамі.

У прыдарожных лясах польская паліцыя знайшла некалькі незідэнтыфікаваных трупаў. Верагодней за ўсё, гэта ахвяры рабаўнікоў, аднак доказаў не хапае. Немагчыма ўстанавіць нават грамадзянства загінуўшых.

Няма нічога дзіўнага, што сярод гандляроў з усходу пануе страх. Шукаючы выйсця, людзі наймаюць яшчэ дома гэтакіх жа жорсткіх мафіёзі, возяць іх з сабой, праяць, кормяць і плацяць неблагія грошы, каб яны толькі ахоўвалі іх на польскай тэрыторыі. Зразумела, абыходзіцца гэта дорага, але прыбытак усё ж ёсць. Лепш аддаць частку, чым страціць усё.

Для Польшчы ж гэта выліваецца ў тое, што на прыгранічных трасах усё часцей здараюцца міждзяржаўныя мафіёзныя разборкі. Узгодненай палітыкі ў барацьбе з гэтым відам злачынстваў паміж органамі ўнутраных спраў краін-суседзяў не заўважаецца, хоць нейкае пагадненне аб узаемасупрацоўніцтве існуе.

Прычына тут больш чым відавочная — неверагодная валютная беднасць беларускіх праваахоўных органаў. Як заявіў на апошнім пасяджэнні Прэзідыума Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь міністр унутраных спраў Уладзімір Ягораў, нават на самыя неабходныя камандзіроўкі міністэрства не мае на сваім рахунку ні цэнта.

У той жа час ля Камароўкі і ў многіх іншых месцах дужыя хлопцы ў скуры памахваюць цэлымі скруткамі "долараў-марачак". Нашы іншыя міністэрствы проста дораць цэлыя сотні тысяч долараў розным сумніцельным партнёрам за мяжой, як, напрыклад, пры кантракце з польскай фірмай "Трыцікум". Пасланцы іншых ведамстваў гастралююць за мяжу трэба ці не трэба. А вось на міліцыю не хапае...

Але і сядзець склаўшы рукі, гледзячы на тое, што адбываецца, нельга. Трэба было б дамовіцца з польскім бокам, каб супрацоўнікам нашых праваахоўных органаў дазвалялася ездзіць туды са сваёй зброяй, адпрацаваць каналы пастаяннай радыёсувязі з польскай паліцыяй па шляху следавання і г.д. Можна было б адкрыць пры Міністэрстве ўнутраных спраў спецыяльную службу аховы, якая б за валюту аказвала грамадзянам паслугі па суправаджэнню ў час паездак за мяжу. Усё ж лепш плаціць дзяржаве, чым мафіі. І, напэўна, абыходзілася б гэта танней. Да таго ж глядзіш — і на рахунку МУС з'явілася б якая-кольвечы валюта.

Між іншым у Польшчы ўжо з'явіліся фірмы, якія гатовы ахоўваць ад нямецкай да беларускай граніцы перагоншчыкаў аўтамабіляў з Германіі (папулярны цяпер бізнес, асабліва сярод некалі высокаідэйных афіцэраў былой Савецкай Арміі). Каштуе гэта прыкладна 70 дойчмарак. Працуюць законы рынку: ёсць попыт — з'яўляецца прапанова. У нас ёсць попыт, але няма рынку, а таму няма і легальных прапаноў.

Што ж, будзем сядзець. А дзікае паляванне на грамадзян былога СССР працягваецца...

Праграма тэлеперадач

Аўторак, 9 лістапада

Беларускае тэлебачанне

8.00. Раніца рэспублікі.
8.10. Пад купалам Сусвету.
8.25. "Радасная душа". Фільм-канцэрт.
8.55. Дошка аб'яў.
9.00. Гісторыя Беларусі. 4-ы клас.
9.20. "Фантазія". Кінанарыс.
9.30. Адкрыццё сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь.
12.30. "Фенікс". Маст. фільм (Аўстралія).
13.30. Навіны (з сурдаперакладам).
13.40. "Вязень замка Іф". Маст. фільм. 1-я серыя.
14.40. Утрапёная Айседора". Фільм-канцэрт.
15.20. "Нов і К"-топ-10.
16.20. Тэлебіржа.
16.30. Выяўленчае мастацтва. 3-ці клас.
16.50. "Бюро знаходак". Мультфільм.
17.30. "Празрыстае сонца восені". Дак. фільм.
18.05. "Стоп-кадр".
18.25. Навіны Бі-бі-сі.
19.00. Футбол. "Дынама" (Мінск) — "Сконта" (Рыга).
19.45. Эканамічная хваля. Хто прыйдзе заўтра ў народную гаспадарку Беларусі? Прамая лінія.
20.35. Кантакт.
20.40. Калыханка.
21.00. Панарама.
21.35. Пад купалам Сусвету.
21.45. "Салодкі ручай". Тэлесерыял.
22.40. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь.

Канал "Астанкіна"

5.00. Навіны.
5.20. Ранішняя гімнастыка.
5.30. Раніца.
7.45. Фірма гарантуе.
8.00. Навіны.
8.20. Паглядзі, паслухай...
8.40. "Проста Марыя".
9.35. Чалавек і закон.
10.05. Мультфільмы.
10.30. Міжнародны фестываль аркестраў і ансамбля рускіх народных інструментаў.
11.00. Навіны (з сурдаперакладам).
11.20. "Зацішша". Маст. фільм. 1-я серыя.
12.25. "Фаварыт". Маст. фільм. 1-я серыя.
13.30. "Аліса ў Краіне цудаў".
14.00. Навіны (з сурдаперакладам).
14.25. Дзелавы веснік.
14.40. Свет грошай Адама Сміта.
15.10. Справа.
15.20. Блакнот.
15.25. "Прыгоды Тэдзі Ракспіна".
15.30. "У аб'ектыве — жывёла. Галоўнага вачамі не ўбачыш".
16.10. Зорная гадзіна.
16.50. Тэхнадром.
17.00. Навіны.
17.25. Рэха расійскага выбару.
17.50. Дакументы і лёсы.
17.55. Надвор'е.
18.00. "Проста Марыя".
18.55. Тэма.
19.40. Спакойнай ночы, малышы!
20.00. Навіны.
20.40. Спявае І.Кабзон.
21.10. "Каб памяталі..." Аўтарская праграма Л.Філатава.
22.30. Закрыццё XI Міжнароднага фестывалю тэлевізійных праграм і фільмаў. У перапынку (23.00) — Навіны.
0.25. Прэс-экспрэс.

Канал "Расія"

7.00. Весткі.
7.20. Патрабуюцца... патрабуюцца...
7.30. Час дзелавых людзей.
8.00—8.55. Без рэтушы.
11.00. "Свой сярод чужых, чужы сярод сваіх". Маст. фільм з субцітрамі.
12.40. Сялянскае пытанне.
13.00. Весткі.
13.25. "Сонечны праменьчык". Лялечны спектакль.
14.05. Тэлегазета.
14.15. Хрысціянская праграма.
14.45. Там-там навіны.
15.00. Студыя "Рост".
15.30. Тэніс. "Кубак Крамля".
16.30. Трансросэфір.
17.15. Калі мы былі дзецьмі.
17.45. Напярэдадні.
18.15. Мір і вайна.
18.45. Свята кожны дзень.
19.00. Весткі.
19.25. "Санта-Барбара".
20.15. Чароўны свет балета.
21.10. Азъ есмъ.
22.00. Весткі.
22.20. Аўтаімгненне.
22.25. Зоркі гавораць.
22.30. Спартыўная карусель.
22.35. Асенні перадвыбарны марафон.
22.45. Тэніс. "Кубак Крамля".
23.30. Пецярбургскія гісторыі. А.Блок.
24.00. Кампазітар Г.Банщчыкаў.
0.30. Сугучча слоў жывых.

Санкт-Пецярбург

6.30. Інфарм-ТБ.
6.45. "Востраў капітанаў". Мультфільм.
7.15. Сюіта палацаў і паркаў Санкт-Пецярбурга.
8.25. Пецярбургскі ангажэмент.
9.10. "Чаму зіма бывае?" Фільм-канцэрт.
9.40. Музыка — дзецям.
9.50. Кідайка.
10.30. Хуткая дапамога.
11.00. Канцэрт па заяўках.
11.30. Без назвы...
12.05. Новы Пецярбург.
12.50. "Дыспут у Вальядалідзе". Маст. фільм.
14.30. Інфарм-ТБ.
14.40. "Сабачы банкет". Маст. фільм.
16.25. А.С.Грыбаедаў. "Гора ад розуму".
16.55. Мультфільмы.
17.25. Музыка — дзецям.
17.40. "Чалавек слова". Маст. фільм.
18.10. Вялікі фестываль.
18.30. Інфарм-ТБ.
18.55. Адкрываю для сябе Расію.
19.40. Спорт, спорт, спорт.
20.00. Сёння.
20.40. Тэлемагазін.
20.50. "На парозе ночы". Маст. фільм.
21.40. Блеф-клуб.
22.20. Мультфільм для дарослых.
22.35. Ваш стыль.
22.45. Інфарм-ТБ.
23.00. Сам-насам з музыкай.
23.45. Еўрапейскі калейдаскоп.
0.15. "Сем прыгажунь". Фільм-балет.

Надвор'е

Сёння на большай частцы рэспублікі чакаюцца ападкі, пераважна снег. Па Мінскай, Магілёўскай і Гомельскай абласцях на дарогах галалёд. На паўднёваму захаду рэспублікі месцамі туман, слабая галалёдзіца. Тэмпература паветра ў Брэсце — 2—4, Гродне — 1—3 градусы цяпла, Мінску, Гомелі — 1—3, Магілёве — 2—4, Віцебску — 3—5 градусаў марозу.

У наступныя двое сутак чакаецца пераважна без ападкаў надвор'е. Толькі 10-га ноччу па паўднёваму захаду невялікі снег, на дарогах галалёдзіца, рэзкае пахаладанне. 10-га ноччу — 5—10, удзень — 3—8 градусаў марозу, па паўднёваму захаду на працягу сутак — 0—5 градусаў марозу, 11-га ноччу — 9—14, па ўсходу — да 17 градусаў ніжэй нуля, удзень — 6—11 градусаў марозу.

Астранамічны каляндар — 9.11

Узыход і заход сонца: Мінск — 7.25, 16.22; Віцебск — 7.19, 16.08; Магілёў — 7.14, 16.12; Гомель — 7.08, 16.12; Гродна — 7.41, 16.37; Брэст — 7.34, 16.44.

Даўжыня дня ў Мінску — 8 гадзін 57 хвілін.

Апошняя квадра — 7 лістапада.

Ба! Знакомые все лица!

Стив Тимманс уже переключился было на пляжный волейбол, но теперь вновь мечтает об олимпийском золоте

Тридцатичетырехлетний американский волейболист Стив Тимманс имеет две золотые олимпийские медали /Лос-Анджелес-84 и Сеул-88/. Но ему хочется еще. Стив, казалось, уже стал полностью ориентироваться на пляжный волейбол, но теперь вернулся в зал, чтобы завоевать право выступить за сборную США на Играх-96 в Атланте. Кстати, он участвовал и в Играх-92 в Барселоне и тогда, в составе американской команды, получил бронзовую медаль.

Верит ли Тимманс, что можно этого достичь — поехать на четвертую Олимпиаду и увезти с нее "золото", спросил его корреспондент болгарского журнала "Старт".

— Если бы у меня было хоть малейшее колебание на сей счет, вряд ли бы я принял предложение тренера Фреда Штурма и снова надел форму сборной США. После игр в Сеуле мы с моим другом Карчем Кираи увлеклись пляжным волейболом 2х2. Сегодня у Карча семья, он ждет первого ребенка. Та же история и со мной. Но мы еще можем себя "показать".

— В конце концов, вы оказались в итальянском городе Равенна в клубе "Мессаджеро" — одном из сильнейших в той стране...

— Мне предлагали много соблазнительных контрактов. Я выбрал Италию. Там, на Апеннинах, собрался цвет мирового волейбола, и, конечно, интересно было проверить свои силы... Я провел в Италии два года, видел там своих старых приятелей, завязал новые знакомства. Мне повезло, что я туда вовремя отправился. Это позволило мне продлить свою спортивную карьеру. Кроме того, в Италии по сравнению с Америкой крутится масса "волейбольных" денег. Первое время итальянские журналисты обвиняли меня и Карча в меркантильности, но потом поняли, что при всей нашей финансовой заинтересованности на первое место мы все же ставим игру. И отношение к нам изменилось. Так что двухлетнее пребывание в Италии принесло нам удовлетворение.

— А как вы объясните невероятный прогресс итальянцев на уровне не только клубных команд, но и национальной сборной? Вряд ли здесь одна причина — приход туда в 1989 году аргентинского тренера Хулио Веласко?

— Заслуги Веласко бесспорны, но нужно учитывать, что он пришел работать в отличную сборную, в которой выступают волейболисты мирового класса — Гардини, Дзордзи. Они и их друзья просто при новом руководстве сумели раскрыть свои истинные возможности. Веласко помог им в этом, проявив тренерское величие.

— А вы хотите стать тренером?

— У меня такое намерение есть. Но я не буду знакомить с "букварем" новичков. Вы, конечно, слыхали о теннисной академии Ника Боллетьери? Вот нечто подобное решил создать и я, только в волейболе. И очень скоро вы услышите о волейбольной академии Стива Тимманса.

ТЭАТРЫ

9—10 лістапада
Пачатак у 19.00

ТЭАТР ОПЕРЫ І БАЛЕТА

9 лістапада — **"Аіда"**. Опера ў 4-х дзеях;

10 лістапада — **"Спячая прыгажуня"**. Балет у 4-х дзеях.

ТЭАТР ІМЯ Я.КУПАЛЫ

10 лістапада — **"Нежанаты мнагажэнец"**.

Папярэдні заказ білетаў па тэлефоне 27-17-17.

Итоги лотереи "Спортлото"

Итоги лотереи "Спортлото — 6 из 56". 44-й тираж (31 октября).

Угадано: 6 номеров — нет, 5 номеров — нет, 4 номера — 15 — по 70.000 руб., 3 номера — 129 — по 7.000 руб., 2 номера — 1.912 — по 1.000 руб.

Выплата выигрышей с 20 ноября по 20 декабря 1993 года.

ИТАР—ТАСС—СПОРТ.

Народная газета

Рэкламнае бюро — тэл./факс — (0172) 68-.5-29.

Аўтары надрукаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор даных, асабістых імён, геаграфічных назваў і іншай інфармацыі, а таксама за тое, калі ў матэрыялах змешчаны даныя, якія не падлягаюць адкрытай публікацыі.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы ў парадку абмеркавання, не падзяляючы пункту гледжання аўтара. Лісты чытачоў друкуюцца на мове арыгінала. Рукапісы не рэцэнзуюцца і не вяртаюцца.

Рэдакцыя "Народнай газеты" прымае заказы на змяшчэнне аб'яў, рэкламы.

Рэдакцыйныя тэлефоны: прыёмная галоўнага рэдактара — 68-28-70; намеснікі галоўнага рэдактара — 68-28-79; юрыдычнае бюро — 68-25-98; стыльрэдактар — 68-26-03; мастак — 68-26-36; бухгалтэрыя — 32-46-55; бізнес-бюро — 68-26-87.

Аглядальнікі па пытаннях дзейнасці: парламента рэспублікі, грамадска-палітычных арганізацый і рухаў — 68-26-82; урада рэспублікі — 68-28-63; дзяржаўных органаў — 68-26-57; аграрнай палітыкі — 68-25-56; экалогіі, ліквідацыі вынікаў чарнобыльскай трагедыі і НТП — 68-25-97; сацыяльнай пераарыентацыі эканомікі — 68-26-56; сацыяльнай пераарыентацыі сферы абслугоўвання — 68-25-98; сацыяльнага вывучэння грамадскай думкі і аналізу пошты — 68-25-59; культуры і нацыянальнага адраджэння — 68-25-96; маралі і права — 68-25-07, 68-26-76; сацыяльнай абароны асобы — 68-26-89; адміністрацыйных органаў — 68-28-78; аператыўных падзей, фізкультуры і спорту — 68-25-96; палітычныя каментатары — 68-26-74, 68-26-77.

Тэлефоны карэспандэнцкіх пунктаў: у Брэсце —5-73-19; у Віцебску — 5-12-12; у Гомелі — 55-81-05; у Магілёве — 26-35-38; у Маскве — 365-16-44; у Берліне — (104930) 229-50-14.

Адрас рэдакцыі: 220013, Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10а.

Індэкс 63868

Заснавальнік — Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь. Адрас: Мінск, вул. К. Маркса, 38.

Выходзіць штодзённа, акрамя нядзелі і панядзелка. 250 разоў у год.

Падпісана ў друк у 19.10.

Газета аддрукавана ў друкарні выдавецтва "Беларускі Дом друку". Адрас: Мінск, праспект Ф. Скарыны, 77.

Спосаб друку — афсетны, фармат А-2

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

220050, МИНСК, УЛ. К.МАРКСА, 5

ТЕЛЕФОН/ФАКС (0172) 27-11-74

АО "САНТАНАС" • Р/с №000468360 в управлении
АК БелПСБ по Минской обл. • МФО 153001 • 331

ПРЕДЛАГАЕТ АКЦИОНЕРНОЕ ОБЩЕСТВО

МАШИНОСТРОЕНИЕ

1. Сварочные полуавтоматы СПАР, предназначенные для сварки в среде защитного газа:		
а) СПАР 20-70-1	2 шт.	1.550.000 руб./шт.
б) Пускозарядное устройство СПАР-12-300	2 шт.	1.000.000 руб./шт.
2. Электропогрузчик ЭП 103КО (г/п 1 т)	1 шт.	15.000.000 руб./шт.
3. Снегопогрузчик Д-247	1 шт.	10.000.000 руб./шт.
4. Свеклопогрузчики СПС-4,2 (б/у, без трактора)	2 шт.	4.000.000 руб./шт.
5. Копатель МКК-6-0,2 (без трактора)	1 шт.	6.000.000 руб./шт.
6. Кормоуборочный комплекс: а) свеклопогрузчик Т-265 б) ботворез 415 в) свеклопогрузчик 415	1 шт.	20.000.000 руб./шт.
7. Подстанция трансформаторная комплексная, тип КТП-400/10/0,4	1 шт.	10.000.000 руб./шт.
8. Агрегат сварочный типа АДБ-3122У1	1 шт.	10.000.000 руб./шт.
9. Пресс винтовой Ф-1730А усил. до 160 т, размер стола 500х500 мм	1 шт.	3.000.000 руб./шт.
10. Весы 40 т	3 шт.	9.000.000 руб./шт.
11. Весы для взвешивания скота	2 шт.	2.000.000 руб./шт.
12. Автомобиль "Мерседес"-500 SEC, 1989 г. вып.	1 шт.	16.000 $ или по курсу Нац. банка РБ

Тел. 27-11-84.

КАБЕЛЬНАЯ ЭЛЕКТРОТЕХНИЧЕСКАЯ ПРОДУКЦИЯ

1. Лампы ЛБ-20	1000 шт.	2.200 руб./шт.
ЛБ-30	1000 шт.	2.200 руб./шт.
ЛБ-36	1000 шт.	2.200 руб./шт.
ЛБ-40	1000 шт.	2.200 руб./шт.
ЛБ-80	1000 шт.	2.200 руб./шт.
Лампы ДРЛ-250	1000 шт.	15.000 руб./шт.
ДРЛ-400	1000 шт.	16.000 руб./шт.
2. Электродвигатели		
1,5х1000	50 шт.	160.000 руб./шт.
1,1х3000	50 шт.	160.000 руб./шт.
3х3000	50 шт.	160.000 руб./шт.
1,1х1000	20 шт.	170.000 руб./шт.
МТ-4 взрывобезоп.	10 шт.	800.000 руб./шт.
В 180МВ крановый	10 шт.	95.000 руб./шт.
4 МТН крановый	10 шт.	45.000.000 руб./шт.
3. Трансформаторы сварочные		
ТС-200	100 шт.	160.000 руб./шт.
МШМ-3701	10 шт.	1.100.000 руб./шт.
МТР-1201	10 шт.	110.000 руб./шт.
4. Дроссели ДБИ-125, 700, 100	1000 шт.	20.000 руб./шт.
5. Светильники ПСХ-60	1000 шт.	2.500 руб./шт.
НСП-60	1000 шт.	2.300 руб./шт.
НСП-200	1000 шт.	3.000 руб./шт.
6. Кнопки КЕ в ассорт.		2.800 руб./шт.
7. Магнитные пускатели ПМ-12-040-242 закрытый ПМЕ-111, 211, 213 ПМА-3102, 3102	1000 шт.	20.000 руб./шт.
8. Электромагниты	100 шт.	30.000 руб./шт.
9. Контакторы	1000 шт.	250.000 руб./шт.
10. Автоматические выкл. 16А, 20А	1000 шт.	22.000 руб./шт.
11. Изолента ПХВ	1000 кг	6.500 руб./кг
12. Трансформаторы ОСМ-1	100 шт.	20.000 руб./шт.
13. Кабель ПВ-1	5000 м	263 руб./м
ПВГ-2х1,5	900 м	615 руб./м
АВВГ 2х2,5	2000 м	467 руб./м
ПВ-3	5000 м	296 руб./м
АПВГ 2х4	5000 м	488 руб./м
АПВГ 2х5	1000 м	510 руб./м
АПВГ 4х6	2000 м	2.860 руб./м
ПТВ 1х0,75	2000 м	275 руб./м
ТРП 2	20.000 м	76 руб./м
ШВВГ 2х0,5	2000 м	310 руб./м
АПВГ 2х2,5	20.000 м	545 руб./м
АПВГ 4х4	1000 м	2.370 руб./м
АПВГ 4х2,5	1000 м	2.180 руб./м
ПВГ 2х0,6	1500 м	530 руб./м
РПШ 6х2,5	600 м	6.325 руб./м
АПВГ 3х4; 1х2,5	500 м	2.240 руб./м
Эмальпровод ПЭТВ 2		13.000 руб./кг
14. Розетки открытой проводки закрытой проводки	1000 шт.	700 руб./шт.
15. Электромагниты МП-201	1000 шт.	150.000 руб./шт.
ЭУ габ. 5,6	1000 шт.	40.000 руб./шт.
16. Электрокотел "Эльда"		450.000 руб./шт.

Тел. 27-11-72.

МЕТАЛЛОПРОДУКЦИЯ

1. Круг ст. 3 ⌀ 150	10 т	700.000 руб./т
2. Круг ст. 18ХГТ ⌀ 40	4 т	690.000 руб./т
3. Круг ст. 35 ⌀ 52, ⌀ 70	8 т	620.000 руб./т
4. Круг ст. 45 ⌀ 130	13 т	670.000 руб./т
5. Круг ст. 40 ⌀ 93	4 т	660.000 руб./т
6. Круг Х12М ⌀ 92	5 т	2.250.000 руб./т
7. Круг Р6М5 ⌀ 28	3 т	4.000.000 руб./т
8. Лист х/к 08КП 6 0,5 мм	16 т	700.000 руб./т
9. Лист х/к 08КП 6 1,2; 3 мм	5 т	660.000 руб./т
10. Лист г/к ст. 3 6 4 мм, 8 мм	70 т	640.000 руб./т
11. Полоса ст. 50 14х100	12 т	400.000 руб./т
12. Проволока ст. 45 ⌀ 4 мм	10 т	370.000 руб./т
13. Проволока оцин. 6 1,6	60 т	980.000 руб./т
14. Полоса ст. 3 30х70, 30х60	20 т	400.000 руб./т
130х8х10	30 т	400.000 руб./т
100х8х10х12	50 т	400.000 руб./т
200х50	5 т	400.000 руб./т
14х45	6 т	500.000 руб./т
15. Труба ⌀ 38х3,2	4 т	750.000 руб./т
⌀ 76х6	5 т	820.000 руб./т
⌀ 30х5,5	5 т	620.000 руб./т
⌀ 12х18Н10то85х4	3 т	2.900.000 руб./т
⌀ 12х18Н10то20х1,8	30 т	3.500.000 руб./т
⌀ 12х20Н14с2	3 т	2.300.000 руб./т
16. Уголок 63х63	70 т	770.000 руб./т
17. Швеллер N 6,5	10 т	730.000 руб./т
N 5	6 т	700.000 руб./т
18. Арматура ⌀ 12; 14; 18	30 т	590.000 руб./т
19. Катанка ст. 3 ⌀ 7	5 т	600.000 руб./т
20. Труба алюминиевая 22х1,8	3 т	3.000.000 руб./т

Тел.: 27-38-65, 27-19-45.

ФИТИНГИ

1. Контрагайки	15	190 руб./шт.
	20	210 руб./шт.
	25	220 руб./шт.
	32	270 руб./шт.
2. Муфты	15	230 руб./шт.
	20	260 руб./шт.
	25	280 руб./шт.
	32	320 руб./шт.
3. Угольники	15	260 руб./шт.
	20	280 руб./шт.
	25	300 руб./шт.
	32	320 руб./шт.
4. Тройники	15	270 руб./шт.
	20	320 руб./шт.
	25	350 руб./шт.
5. Сгоны	15	470 руб./шт.
	20	470 руб./шт.

Тел. 27-11-84.

ЛАКОКРАСОЧНАЯ ПРОДУКЦИЯ

1. Эмаль МЛ черная	1000 кг	3.500 руб./кг
красно-коричневая	1000 кг	3.500 руб./кг
голубая	1000 кг	3.500 руб./кг
серая	1000 кг	3.500 руб./кг
2. Эмаль ПФ-115 голубая	3000 кг	3.500 руб./кг
салатовая	3000 кг	3.500 руб./кг
желтая	3000 кг	3.500 руб./кг
сл. кость	3000 кг	3.500 руб./кг
3. Краска композиционная, готовая к применению, коричневая в банках по 3 кг	5000 кг	600 руб./кг

Тел. 27-11-72.

ДРУГИЕ ВИДЫ ПРОДУКЦИИ

1. Петли дверные 130		цена договорная
2. Карбид кальция	1000 кг	1.000 руб./кг
3. Рукавицы брезентовые	3000 шт.	1.200 руб./пара
4. Лампочки автомобильные		
5. Окучник к агрегату КОН-2,8	50 шт.	7.500 руб./шт.
6. Комплект фрез	2 комплекта	520.000 руб./комплект
7. Смесители "Дождик"	10 шт.	19.000 руб./шт.
8. Вентили о 15	2000 шт.	2.740 руб./шт.
9. Вата мебельная "Прима"	25.000 кг	1.200 руб./кг

Тел. 27-11-84.

СО СКЛАДА В БРЕСТЕ:

1. Кабель АПВГ 4х2,5	2000 м	2.180 руб./м
АПВГ 4х4	2000 м	2.370 руб./м
2. Лампы ЛДУ 20	500 шт.	2.200 руб./шт.
36	300 шт.	2.200 руб./шт.
30	200 шт.	2.200 руб./шт.
ЛБ 80	400 шт.	2.200 руб./шт.
ДРЛ-250	500 шт.	15.000 руб./шт.
ДРЛ-400	200 шт.	16.000 руб./шт.
3. Трубы водогазопроводные ⌀ 100х4,5	20 т	850.000 руб./т
⌀ 76х4,5	20 т	850.000 руб./т
4. Трубы нефтегазопроводные ⌀ 273х8	40 т	700.000 руб./т
5. Пускатели (2-я величина)	30 шт.	20.000 руб./шт.
6. Светильники ПСХ	120 шт.	2.500 руб./шт.
7. Двигатели 1,5—2,2 кВт	10 шт.	160.000 руб./шт.

Тел.: (8-0162) 44-88-00, 44-84-14.

САНТАНАС

ГАРАНТИЯ И НАДЕЖНОСТЬ ДЕЛОВЫХ ОТНОШЕНИЙ!